

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA „VALAHIA” DIN
TÂRGOVIȘTE

IOSUD – ȘCOALA DOCTORALĂ DE ȘTIINȚE
ECONOMICE ȘI UMANISTE

DOMENIUL FUNDAMENTAL ȘTIINȚE
UMANISTE

DOMENIUL *ISTORIE*

Rezumat

Destinul petrolului românesc
1857 – 1948

CONDUCĂTOR DE DOCTORAT:

Prof. Univ. Dr. IOAN OPRIȘ

DOCTORAND:

MARIUS DANIEL MIHU

2022

Rezumat

Cuvinte cheie: petrol, industrie, evoluție, influențe, granițe, România, invenții, determinări, analiză

Cuprins:

Capitolul 1: O istorie a petrolului până în 1904.....	20
1.1 - Ce este petrolul?	20
1.2 - Scurt istoric	22
1.2.1 - Din antichitate în spațiul românesc	22
1.2.2 - Călători străini prin Valahia și Moldova; mărturii despre petrol	25
1.2.3 - Secolele XV- XVI	26
1.2.4 - Secolele XVII-XVIII	28
1.3 - Începuturile industriei petroliere, secolul XIX	31
1.3.1 - Recorduri mondiale	31
1.3.2 - De ce noi? De ce atunci?	33
1.3.3 - Prima rafinărie din lume, încă din 1857, la Ploiești	35
1.3.4 - Primul oraș din lume iluminat cu gaz din petrol a fost Bucureștiul, tot în 1857	40
1.3.5 - România a fost prima țară din lume cu o producție de petrol înregistrată oficial în statisticile internaționale.....	44
1.4 - Cum se extrăgea petrolul până la apariția sondelor.....	45
1.4.1 - Gropile de strâns petrol.....	45
1.4.2 - Băile.....	46
1.4.3 - Spălătoarele.....	46
1.4.4 - Puțurile.....	47
1.4.5 - Hecna cu cal.....	49
1.5 - Noutăți la nivel mondial.....	53
1.5.1 - Dilema americană.....	54
1.6 - Dezvoltarea, din două motive principale.....	59
1.7 - O legislație a statului român din ce în ce mai statornică.....	61
1.8 - Alte rafinării înființate.....	64

1.9 - Evoluția industriei petroliere românești.....	66
1.10 - Geologia	70
1.11 - Transportul	74
1.12 - Cel puțin două noi premiere mondiale în industria petrolului din România	79
1.13 - Consumul intern de produse petroliere	86
1.14 - Expoziția universală din 1900 și Primul Congres Internațional al Petroliștilor.....	92
1.15 - Transportul petrolului, 1882 – 1907.....	95
1.16 - Societatea “Standard Oil” în România; primii pași.....	102
1.17 - Concluzii.....	110
Capitolul 2: Rafinăria „Româno – Americană”	117
2.1 - Introducere.....	117
2.2 - Înscrierea la Tribunalul Ilfov; Fondarea Societății “Româno – Americană”	118
2.3 - O nouă eră în industria română de petrol.....	124
2.4 - Al doilea Congres de Petrol, la Liege	126
2.5- Societatea „Româno – Americană”, între performanță și decepție	127
2.6 - Al III-lea Congres Internațional de Petrol, la București.....	133
2.7 - Distribuirea produselor petroliere.....	135
2.8 - Totalul rafinăriilor din România	141
2.9 - Invenții românești deosebite	145
2.9.1 - Dr. Lazăr Edeleanu: O nouă metodă de rafinare a petrolului.....	145
2.9.2 - Virgiliu Tacit - Valeriu Pușcariu: Prevenitor de erupție.....	148
2.10 - Mobilizarea și petrolul.....	154
2.11 - Modernizarea, tot pe bază de petrol.....	156
2.12 - România, cea mai rentabilă industrie de petrol din lume.....	163
2.13 - Începutul Primului Război Mondial.....	166
2.14 - Fișa de interese.....	171
2.14.1 - Învingătorii.....	172
2.14.2 - Învinșii.....	183
2.14.3 - Concluzie, pe total investitori	186
2.15 - Tratatul de pace de la Paris – Anul 1919	188

2.16 - Campania din Ungaria și petrolul	193
2.17 - Frontiera de vest și nord – vest dezbătută la Trianon	195
2.18 - Concluzii.....	200
Capitolul 3 – Perioada interbelică	209
3.1 - La lucru.....	209
3.2 - Marea conductă a țării mari.....	211
3.3 - Ocupația germană.....	215
3.4 - Societatea “Româno – Americană” între 1917 – 1938	221
3.4.1 - Evoluția capitalului, a forajului, a sondelor și a rafinării petrolului.....	222
3.4.2 - Instalații și meserii	229
3.5 - Exportul	233
3.6 - Factori determinanți în dezvoltarea industriei românești de petrol	241
3.6.1 - Autoturisme	242
3.6.2 - Construcția de drumuri.....	245
3.6.3 - Aviația.....	246
3.7 - O nouă grevă a petroliștilor	247
3.8 - Noi invenții și descoperiri	250
3.8.1 - O analiză după “Cronica Științifică”	255
3.9 - Al IV-lea Congres Internațional de Petrol	260
3.10 - O „radiografie” retro a industriei de petrol românești postbelice	263
3.11 - Legea Minelor din 1924	273
3.12 - Efectele progreselor la Rafinăria „Româno – Americană”.....	283
3.13 - Un „incendiu monstru” la Societatea “Româno – Americană”.....	287
3.14 - Prezența petrolului în artă.....	292
3.15 - Economie în timp de criză	294
3.16 - Facilități pentru export la Societatea “Româno – Americană”.....	314
3.17 - Mica Înțelegere (și în) petrol și Înțelegerea Balcanică	316
3.18 - Concluzii.....	319

Capitolul 4 - Spre naționalizare	331
4.1 - Un alt factor determinant	331
4.2 - Societatea “Româno – Americană”, dezvoltarea între 1939 – 1947.....	331
4.3 - Legea Minelor din 1937	335
4.4 - Taxe pe autovehicole și pentru conducte	336
4.5 - Exportul României în 1939	339
4.6 - Spre războiul de agresiune	344
4.6.1 - Combustibilul obținut sintetic	345
4.7 - Prima campanie a lui Hitler, pașnică	355
4.8 - Hitler, analizat după carte lui, <i>Mein Kampf</i>	361
4.9 - O poveste reală despre petrolul românesc	364
4. 10 - Granițele României Mari mutilate în est, vest, sud-est	368
4.10.1 - Un <i>Dictat</i> prin <i>Ultimatum</i> , și invers	369
4.10.2 - <i>Ultimatum</i>	369
4.10.3 - <i>Dictat</i>	371
4.10.4 - Pretenții ale altui stat fascist, Bulgaria.....	372
4.11 - Fișa agresorilor și a aliaților cu afacerile în petrolul românesc	375
4.11.1 - Ungaria	375
4.11.2 - Bulgaria	376
4.11.3 - Uniunea Sovietică	376
4.11.4 - Germania	378
4.11.5 - Italia	380
4.11.6 - Anglia	382
4.11.7 - Franța	383
4.12. - În noua ordine mondială	385
4.13 - Țara, zguduită și de cutremur	388
4.14 - „Românizarea”, prin lege, la Societatea “Româno – Americană”	390
4.15 - România în timpul celui de Al Doilea Război Mondial.....	397
4.16 - Societatea „Româno – Americană”, în anii războiului	400
4.17 - Legislație în timp de război, 1942 – 1943	408
4.18 - Bombardarea României	410

4.19 - Petrolul, după război	418
4.20 - Societatea “Româno – Americană” după război	420
4.21 - Primul acord economic postbelic al României	424
4.22 - Reforma monetară	429
4.23 - Naționalizarea	433
4.24 - Concluzii.....	435
4.25 - Concluzii finale	448
4.26 - Glosar	469
4.27 - Abrevieri	471
4.28 – Bibliografie (alfabetic).....	472
4.29 - Anexe	486

Scopul acestei teze de doctorat a fost de a arăta modul în care industria petrolieră a influențat societatea românească, trasarea granițelor țării de către marile puteri care au avut investiții în această industrie, precum și sistemul ei politic. Am considerat că acesta este destinul ei cel mai important. Ca studiu de caz, am analizat și modul în care a evoluat Societatea „Româno – Americană”, de la înființarea ei, în 1904, până la naționalizarea din 1948.

Această lucrare cuprinde 4 capitole, cuprinzând peste 500 de pagini în care, cronologic, am analizat modul în care au evoluat factorii care au determinat destinul petrolului românesc. De asemenea, la fiecare capitol există anexe și concluzii. Acestea sunt: Capitolul 1 – O istorie a petrolului până în 1904; Capitolul 2 – Rafinăria „Româno – Americană”; Capitolul 3 – Perioada interbelică; Capitolul 4 – Spre naționalizare; Concluzii finale. Pentru a evidenția anumite evoluții ale subiectului, am realizat 33 grafice și am realizat 14 tabele.

Documentele au fost analizate nu doar din perspectivă cantitativă, ci, mai ales, calitativă. În mod concret, este vorba de analiza cantitativă în cazul interpretării datelor care au apărut în tabele și rapoarte statistice, și de analiza calitativă în cazul interpretării textelor, cu mențiunea că, în special, am căutat să descoperim relațiile dintre evenimente, mai ales cele care, până acum, nu au fost relevate.

Un alt punct de interes care a apărut în timpul cercetării este modul în care, în literatura de specialitate, au existat câteva erori despre diverse evenimente din această industrie. În măsura în

care le-am descoperit, le-am corectat, lăsând în această lucrare informațiile primare, neschimbate de interpretări sau presupuneri. Un exemplu în acest sens este reprezentat de prima rafinărie construită în S.U.A. O observație importantă despre dezvoltarea industriei petroliere este informația despre omologul lui Teodor Mehendițeanu din America. În toate cărțile studiate, este menționat Edwin Drake. Cu toate acestea, cercetările pe care le-am făcut au arătat că prima rafinărie americană pentru distilarea petrolului brut extras din zăcămintul descoperit de Drake a fost construită de Samuel Kier în Pittsburgh, în 1859. De remarcat, de asemenea, că Teodor Mehendițeanu, creatorul primei rafinării din lume, a devenit și primul capitalist din România.

Analiza a confirmat că performanțele absolute ale românilor, de nivel mondial, sunt:

- Prima rafinărie din lume, la Ploiești;
- Primul oraș din lume iluminat cu gaz petrolier a fost Bucureștiul;
- România a fost prima țară din lume cu o producție de petrol înregistrată oficial în statisticile internaționale;
- Școala de maeștri sondori, apărută la inițiativa lui Constantin Alimănișteanu, în 1904, la Câmpina.

Din cercetarea documentelor pe care le-am analizat pentru această teză, printre performanțele de nivel mondial am clasat și cartea lui N. Cucu Starostescu, *Petroleul, derivatele lui și aplicațiile sale*, publicată în 1881, care este prima din lume despre petrol.

Mai putem enumera și altele, precum: invenția lămpii cu ulei, cu mențiunea că „Cercetătorii în petrol, publicațiile de specialitate, convin în unanimitate să acorde prioritate acestei invenții românilor”; apariția în 1890 a primei schele petroliere din România; recordul absolut de adâncime a unui puț săpat, care a ajuns la 320 de metri; faptul că în 1897, firma olandeză „Amsterdam” a săpat primele trei fântâni din lume, pe malul râului Prahova, cu ajutorul energiei electrice. Prima și a treia invenție reprezintă evenimente naționale și au avut loc în apropierea orașului Câmpina, din județul Prahova. În ceea ce privește invențiile la nivel mondial, în afară de cele cinci cunoscute, conform documentelor la care am avut acces, am relevat și faptul că România a fost prima țară din lume care exportat benzină, în anul 1900, cu mențiunea că ar putea exista informații în arhivele americane și engleze pentru infirma acest lucru.

Având în vedere aceste evenimente naționale, precum și cele din alte părți ale lumii, am căutat să răspundem la întrebările de ce noi, de ce atunci? Primul răspuns ar putea fi faptul că între anii 1800 și 1857 cererea de petrol a crescut foarte mult, atât pe piața internă, cât și pe plan

mondial. Țările române au cunoscut o mai mare dezvoltare după încheierea „Convenției de la Akerman”. Tratatul a fost semnat la 7 octombrie 1826 de către Imperiul Rus și Imperiul Otoman în orașul Cetatea Albă. În acest tratat existau două prevederi care au impulsivat progresul în domeniul economic în țările române. Este vorba despre faptul că armata otomană a fost nevoită să se retragă din ambele Principate dunărene, iar turcii au restituit valahilor controlul asupra porturilor dunărene Giurgiu, Brăila și Turnu. Deoarece sultanul Mahmud al II-lea nu a fost de acord cu această convenție, a izbucnit războiul ruso – turc din 1828 – 1829. Războiul s-a încheiat cu Pacea de la Adrianopol din septembrie 1829, iar prevederile acestuia au dat un nou impuls dezvoltării Țării Românești și Moldovei. Au fost legiferate autonomia Principatelor Române, libertatea comerțului pentru toate produsele, libertatea de circulație pe Dunăre cu nave proprii. În scurt timp, motivelor enumerate li s-au adăugat alte două motive principale care au stimulat dezvoltarea, și anume:

- obținerea independenței României în 1877, ceea ce a dus la anexarea Dobrogei. Aceasta, după cum se va vedea din evoluția situației industriei petroliere românești, a fost foarte importantă, datorită simplificării enorme a modului de export al petrolului;

- intensificarea crescândă a cererilor pentru produsele obținute din rafinarea petrolului după 1877.

România și-a continuat procesul de dezvoltare și se observă că, în anul 1903, în industria petrolieră românească activau în total 31 de companii, potrivit lui Gheorghe Buzatu, în cartea *O istorie a petrolului românesc*, la pagina 28, dintre care 12 românești (capital 12,8 milioane lei aur), 18 austro – ungare (18,8 milioane lei aur), 6 olandeze (14,8 milioane lei aur), 4 britanice (6,1 milioane lei aur), 2 belgiene (4,8 milioane lei aur) și una franceză (300.000 lei aur). Dacă aceste informații despre numărul de firme sunt corecte, existau în total 43.

În 1904 a început procesul de înființare a Societății „Româno – Americană”. Acest lucru s-a făcut cu mare agitație, cu opinia publică divizată. Este interesant cum fluctuează opiniile celor două tabere, cei care și-au dorit ca Standard Oil Company să investească în România și cei care nu au fost de acord cu venirea companiei americane. Situația s-a liniștit după 4 iunie 1904, în urma dezbaterilor de la nivel ministerial, când au fost depuse actele constitutive ale Societății „Româno – Americană”. La început, această societate avea un capital de 2.500.000 de lei, împărțit în 5.000 de acțiuni la purtător, iar Consiliul de Administrație a decis să construiască o rafinărie la Ploiești. În funcție de modul în care se desfășurau afacerile companiei, Consiliul, în

diverse momente, a decis majorarea capitalului social. Astfel, la 6 iunie 1916, Adunarea Generală a Acționarilor Societății „Româno – Americană” a majorat capitalul social de la 25.000.000 lei la 37.500.000 lei. Este de remarcat faptul că în această etapă inițială a activității rafinării, rezultatele obținute fluctuează, fiind fie foarte slabe, fie foarte bune.

În ansamblu, perioada 1904 – 1919 poate fi definită în întreaga industrie petrolieră a României ca prima perioadă a marilor modernizări care au avut loc în tehnologie, învățământ și legislație.

În ceea ce privește destinul petrolului românesc, am remarcat investițiile companiilor industriale ale țărilor învingătoare în Primul Război Mondial, țări care vor trasa sau vor aproba granița de vest a României la Conferința de Pace de la Paris, din 1919, în special la Trianon. Am descoperit o concordanță între interesele țărilor din care provin companiile petroliere și modul în care a fost trasată granița de vest, principiul etnic fiind aplicat primordial. Pentru ca tabloul să fie complet, am analizat și situația învinșilor, companiile în care investiseră oameni de afaceri din Germania și Austro – Ungaria.

Analizate cronologic, cele mai importante evenimente din perioada 1904 – 1919 se bazează pe realizările din timp de pace, dar și din timpul Primului Război Mondial. Înainte de declanșarea acestuia, războaiele balcanice, care s-au desfășurat și cu participarea petroliștilor, au avut influențe asupra Societății „Româno – Americană” și industriei petroliere românești. Totodată, românii au desfășurat o acțiune inedită, și anume înființarea unui sindicat antipoluare, și sunt de remarcat anunțurile specialiștilor străini în căutarea unui loc de muncă în industria petrolieră românească. S-a evidențiat îmbunătățirea legislației, acțiune generată din necesitate, și nu din cauza copierii unor condiții similare din străinătate.

O informație foarte importantă pentru destinul petrolului românesc, cu care poate fi completată lucrarea Academiei Române dedicată acestui subiect, este faptul că, în 1913, România avea cea mai profitabilă industrie petrolieră din lume, după cum a rezultat din studiul lui Vasile Iscu.

În același timp, au apărut idei radicale, surprinzătoare pentru societatea românească, înainte ca rușii să facă Marea Revoluție în octombrie. În seara zilei de 25 aprilie 1916, la Cercul de Studii Economice și Financiare din București a avut loc o conferință de către inginerul C.R. Mircea, al cărui subiect era naționalizarea industriei petroliere. Subiectul este de înțeles în contextul în care tot mai mulți români percep mai acut posibilitatea unor evenimente radicale,

precum faptul că dezideratul unirii devine realizabil. Un eveniment internațional, foarte important pentru industria românească, este reprezentat de Al Doilea Congres Petrol, desfășurat între 16 și 28 august 1904, în orașul belgian Liège. La acest eveniment științific, dintre toate statele producătoare de petrol, doar România a fost prezentă. Și mai important este cel de-al III-lea Congres Internațional al Petrolului care a avut loc la București, în 1910, sub președinția lui Anghel Saligny, care a fost și președintele Academiei Române. Cea mai interesantă concluzie referitoare la industria petrolieră românească la acea vreme a fost dată de David Day, delegatul guvernamental și șeful „Serviciului minier” din Statele Unite, care spunea că: „nicăieri nu am văzut atât de multă metodă și pricepere în lucrări ca în România. Un alt lucru deosebit, foarte util pentru această industrie românească este că, la 1 iunie 1908, s-a înființat „Societatea cu răspundere limitată de distribuție a produselor petroliere”, cu denumirea de „Distribuția”. Acesta a avut ca scop centralizarea produselor obținute prin prelucrarea petrolului în rafinării, transportul și comercializarea lor în țară. Primele două societăți care s-au alăturat acestui proiect au fost societățile "Romanian Star" și "Româno – Americană". În războaiele balcanice au fost implicați și petroliștii, și prezentăm o fotografie de pe front al inventatorului Virgiliu Tacit.

Observând inventivitatea deosebită a românilor și a descoperirilor făcute de aceștia, oamenii de știință din țară au considerat că este nevoie de înființarea unui institut petrolier. Un impuls suplimentar a fost faptul că, în 1913, au existat analize similare în întreaga lume.

Concluzia autorităților române, „examinând în cel mai obiectiv mod această problemă”, a fost că ar fi bine să se centralizeze într-un institut tot ce ține de petrol. Această concluzie evoluează și s-a afirmat că: „România este locul cel mai potrivit pentru înființarea unui institut petrolier”. Este de remarcat faptul că o încercare similară a fost făcută în America în 1910, când a fost proiectat un institut de petrol pentru a centraliza tot ceea ce ține de industria petrolieră din S.U.A. Acest lucru nu s-a realizat, iar explicația eșecului a apărut în *Monitorul de Petrol*: „Sub această formă de imperialism în știință, desigur, nu s-a putut ajunge la niciun rezultat”. Am analizat situația investițională a țărilor beligerante în industria petrolieră românească, așa cum era înainte de începerea primului război mondial. Pe primul loc a fost Anglia, cu investiții în 41 de companii, urmată de Franța cu 8. Acest lucru va fi evidențiat la Conferința de Pace de la Paris, în trasarea graniței de vest a României.

După declanșarea Primului Război Mondial, România s-a declarat neutră și a continuat să exporte petrol și produse derivate din rafinarea acestuia, respectându-și contractele cu clienții,

indiferent de tabără. Analiza subiectului relevă fluctuații, exportul pe calea ferată realizându-se de la 40 – 60 de vagoane pe zi la o medie de 100 de vagoane. România a intrat în război în vara anului 1916. În timpul ocupației germane, românii au distrus multe dintre puțurile de unde se extrăgea petrol.

După Primul Război Mondial, menționăm părerea lui Nicolae Iorga, publicată sub egida Institutului Economic Român: “Marele Război, 1914 – 1918, nu a schimbat pe stăpânii industriei petroliere românești. Este o sinteză între trei elemente indispensabile: știința românească, capitalul internațional și muncitorii indigeni”. Pentru a constata pagubele suferite de industria petrolieră românească în anii 1917 și 1918, a fost înființată o comisie de către guvernele englez și francez, iar o comisie românească a colaborat cu aceasta. Faptul că Anglia a avut cele mai multe companii implicate în industria petrolieră românească explică clar motivația înființării unei astfel de comisii. Continuând analiza, am observat că acest lucru a devenit important și politic atunci când, la Trianon, s-a dezbătut granița de vest și nord – vest a României. Diplomații participanți au aderat, în primul rând, la principiile pe care s-a întemeiat conferința, „principiul etnic”, și este clar că modul în care a fost trasată granița de vest a țării corespunde aproape aritmetic cu interesele țărilor reprezentate acolo. O informație deosebită, legată de criteriul etnic, este și modul în care s-a dovedit că Transilvania era locuită de români, unde maghiarii prezentaseră hărți în care zonele, în special cele de munte, apăreau ca nelocuite, francezul Robert Fischeux a demonstrat că acest lucru nu era adevărat.

Prima acțiune în industria petrolieră românească, după încheierea războiului, a constat în faptul că guvernul român s-a concentrat pe găsirea unor soluții pentru finalizarea mării conducte Băicoi – Cernavodă – Constanța. A fost inaugurată la 31 august 1919 când, de la Băicoi, a început pomparea gazului lampant la Constanța, printr-o conductă lungă de 300 km. Totodată, după război, am analizat situația învățământului din domeniul geologiei. În legătură cu activitatea Rafinăriei „Româno – Americană”, o primă concluzie este că, în timpul ocupației, compania a extras cel mai mult petrol din toate rafinăriile românești rămase în mâinile germanilor. A doua concluzie este că, după retragerea ocupantului, în întreaga industrie petrolieră românească a început o activitate febrilă, un exemplu concret fiind Societatea „Româno – Americană” unde, de la un număr de 437 de sonde active, în numai 6 luni s-a ajuns la 508. Un punct foarte important care a determinat dezvoltarea acestei companii l-a reprezentat evoluția capitalului acesteia. În ședința din septembrie 1919 s-a hotărât majorarea valorii

capitalului social, de la 37.500.000 lei la 150.000.000 lei. Prin această majorare substanțială de capital, Compania „Româno – Americană” a ajuns pe primul loc în rândul companiilor active în industria petrolieră românească, situație confirmată de revista Bursa nr. 1035, din 17 august 1924. O altă concluzie care se desprinde despre evoluția acestei societăți a constat în faptul că acționarii au renunțat temporar la dividende, creșterea puterii sale comerciale datorându-se faptului că banii au putut fi folosiți în alt mod, iar acest mod de lucru a continuat.

Și pentru această perioadă apar diverse erori în cărțile de specialitate. În cartea *Industria petrolului și gazelor din România*, coordonată de Gheorghe Ivănuș, se scrie, la pagina 317, că, „după Primul Război Mondial, în *Monitoarele de Petrol* nu apare nicio informație, rafinăria Predinger încetându-și activitatea”. Cu toate acestea, ani mai târziu, am descoperit că, în decembrie 1938, contul de profit și pierderi al acestei firme a apărut în limba franceză în *Monitorul de Petrol*, ceea ce dovedește că a existat o anumită activitate. Desigur, aceasta nu era o activitate industrială, conform cutumelor din contabilitate înseamnă că au mai rămas creanțe de rezolvat, iar aceste se rezolvă în timp. Un calcul greșit în această carte a apărut și la pagina 289, proporția, în ceea ce privește producția mondială de petrol, în 1921, a fost de 2,22% în cazul României și nu 6,7%, cum a fost trecut în carte. O altă problemă descoperită în materialele studiate a fost o eroare aritmetică în calculul structurii de capital a industriei petroliere românești în 1921. În legătură cu procentul de 17,2%, care rămâne după însumarea capitalurilor, nu se specifică cine erau investitorii, fiind vorba de o sumă de 413.000.000 lei. Subiectul despre Sir Henry W.A. Deterding, „cel mai important specialist în petrol din lume”, care a fost liderul grupului „Royal Dutch - Shell” încă din anii 1920, este incomplet. Multe cărți de specialitate, începând cu cea a lui Gheorghe Buzatu, la pagina 15, afirmă că Deterding a fost un „Napoleon al petrolului”. Formularea completă, după cum am descoperit, îi aparține lui Lord Fisher, amiralul flotei britanice, care, „recunoscând beneficiile pentru Amiralitate de a înlocui cărbunele cu combustibil lichid de la Deterding, care a menținut supremația flotei britanice”, îl numește un “Napoleon prin curaj și un Cronwell prin profunzime”. O altă eroare descoperită în activitatea de cercetare desfășurată este situația din 1939 a celor mai importante capitale investite în industria petrolieră românească. Ion Stanciu, autorul cărții *În umbra Europei*, la pagina 89, transmite datele colectate conform informațiilor existente la New York în 1929 ca fiind din 1939.

În această perioadă, petrolul a fost, fără îndoială, elementul care a dat putere și avânt constructiv societății românești. Nu trebuie trecută cu vederea transformarea amplă prin care a

trecut societatea românească, pentru că, prin petrol, dezvoltarea a devenit o realitate. Sunt multe inovații în domeniul transportului produselor petroliere, o temă importantă pentru că are o influență directă asupra exporturilor, care, la rândul lor, vor influența interesele marilor puteri față de petrolul și produsele petroliere românești. Primul pas în creșterea cererii de produse petroliere a fost declanșat de utilizarea pe scară largă a deșeurilor petroliere ca și combustibil pentru nave. Acțiunea a început în 1911, în Anglia, la scară națională. În România, prima navă alimentată cu un astfel de produs a fost „Regele Carol”, în 1906.

Analizând perioada cuprinsă între anii 1917 și 1938, Societatea Comercială „Româno – Americană” a parcurs un nou și amplu proces de modernizare în cadrul rafinăriei și în desfășurarea acțiunilor de foraj și extracție petrol. În procesele tehnologice a fost introdus procesul de cracare, metodă preluată de la modelul american al celor de la „Standard Oil”, mai exact cracarea termică a păcurei a fost introdusă în România în anul 1925 pentru prima dată, la Rafinăria „Româno – Americană”. Totodată, o concluzie impresionantă despre întreaga industrie petrolieră este că, în 1937, România a exportat produse petroliere în țările actuale importante pentru industria mondială a petrolului, Iran și Egipt. De asemenea, am observat că prețul produselor petroliere pentru export a crescut constant între 1938 și 1945. Un exemplu elocvent a reieșit din statistici, care arată că, din cauza cererii și cantității produse, prețul benzinei ușoare exportate a crescut de 30 de ori în perioada 1938 – 1945. De asemenea, din statistici se remarcă evoluția ascendentă a cererii pe piața internă. Dezvoltarea industriei petroliere românești s-a datorat unor factori pe care i-am numit „determinanți”. Am identificat patru astfel de factori: cererea în creștere de produse petroliere; evoluția globală a consumatorilor, a numărului de mașini și avioane; nevoia de drumuri mai multe și mai bune; producția de toluen, rezultat din prelucrarea petrolului, din care se obține dinamita. Industria aeronautică era în plină expansiune, iar în acest domeniu cererea de produse petroliere a fost triplă: pentru construcția de piste de înaltă performanță, uleiuri de înaltă calitate și benzină.

În domeniul social, imediat după Primul Război Mondial, a fost declanșată o primă grevă a muncitorilor petroliști, generată de situația economică precară a muncitorilor. În ceea ce privește aspectele pozitive, continuă să apară noi invenții, reprezentând mari succese românești, de nivel mondial. Menționăm și faptul că un român a descoperit petrol în Grecia, unde specialiștii americani au eșuat. Săpăturile au fost efectuate de Syndicate franco – hellenique, condus de inginerul de mină M.D. Niculescu. Remarcabilă în industria petrolului este contribuția

lui Henri Coandă la dezvoltarea acestei industrii, deși este mai puțin cunoscut în acest domeniu – fiind recunoscut prin invenția sa principală, cea a avionului cu reacție. Din cercetarea documentelor a reieșit că, în 1926, inventatorul a realizat un dispozitiv pentru detectarea lichidelor din sol, care a fost folosit în explorarea petrolului. Mai mult, am relevat că în Golful Persic, Coandă a construit un rezervor subacvatic din beton, folosit pentru depozitarea rezervelor de petrol. Numărul invențiilor au continuat să crească, un caz special fiind cel al doctorului Ion Basgan, care se remarcă prin invenția brevetată în S.U.A., „Rotary Well Drilling Apparatus”, preluată ulterior în România sub denumirea de „Rotary Well Drilling Apparatus”. Americanii au beneficiat de această metodă având de achitat inventatorului român, așa cum reiese din cartea lui Gabriel Năstase *“Ion Basgan, un inventator de geniu”*, publicată în 1997, o valoare de 8.634.458.000 \$! Aceiași sumă este menționată și în cartea lui Gheorghe Ivănuș. Dar Basgan nu a primit nici un dolar din banii pe care îi merita. Căutând o soluție la situație, am analizat cazul României, faptul că trebuia să plătim Statelor Unite 36 de milioane de dolari, o datorie din anul 1921, eșalonată până în 1987, adică pentru o perioadă de 62 de ani, am făcut proporția și am aplicat sistemul pe care americanii l-au gândit pentru România și a reieșit că aceștia și-ar plăti datoria către Ion Basgan peste 14,869,666 ani. Cert este că, la 1 aprilie 1938, suma statului român rămasă din datoria către S.U.A. ajunsese la 88.800.850 dolari, suma respectivă fiind a treia ca mărime, după datoriile în lire sterline și franci aur. Ținând cont de mărimea datoriilor și de țările cărora trebuia să le dăm bani, la care se aplicau dobânzi copleșitoare, intrarea României în al Doilea Război Mondial în tabăra lui Hitler a căpătat un argument în plus.

Au fost neconcordanțe și într-o afacere cu petrol, adică am vândut o anumită cantitate de petrol, dar banii primiți au fost mai puțini decât ar fi trebuit. Din analiza datelor acestei afaceri, am reușit să aflăm care a fost motivul care a dus la crearea acestei situații: comercianții au încasat bani pentru vânzarea petrolului și a produselor petroliere luând ca reper galonul american – 3,7835 litri, în timp ce la vânzarea cantităților s-a luat în calcul galonul englez – 4,5435 litri, ceea ce reprezintă cu un sfert mai puțini bani încasați. Dezvoltarea industrială în domeniul petrolului a avut și un efect benefic direct asupra calității vieții. În domeniul social a fost demarat un proiect prin care ploieștenii urmau să fie aprovizionați cu gaze naturale, începând cu anul 1921. Un proiect similar a fost realizat și pentru capitală în anul 1942.

În plus, am identificat o altă problemă delicată. La începutul anului 1938, la Universitatea Oxford, a fost publicată o enciclopedie a petrolului, în trei volume, intitulată *Petroleum Science*.

Corespondenții din Franța și Europa Centrală au contribuit și ei la realizarea acesteia, dar nici un român nu a fost invitat să participe la redactarea , în contextul în care, în România, inginerul Gogu Constantinescu inventase o nouă știință, „Sonicitatea”, care putea fi folosită în multe domenii.

Evoluția legislației în industria petrolului a impulsionat economia românească în acest domeniu. Acest lucru se remarcă după publicarea Legii minelor, care a intrat în vigoare în noiembrie 1924, și a contribuit la creșterea numărului de puncte de lucru în industria română de petrol. Am constatat că, în total, numărul acestora ajunsese la 350. De menționat că în această lege reprezentanții Asociației Române de Petrol s-au pronunțat împotriva naționalizării subsolului și includerii în proiectul de Constituție care era atunci în vigoare. Legea Minelor s-a înscris într-o gamă largă de măsuri economice, precum legile energiei și apei, elaborate de guvernul I.I.C. Brătianu, în spiritul politicii liberale „prin noi înșine”. Primul lucru pe care l-am observat la această lege a mineritului a fost că anticipa exact ceea ce doreau și Statele Unite să facă, începând din primăvara anului 1925, și anume „conservarea propriilor resurse petroliere”. În România, în scurt timp, efectul acestei Legi a Minelor a fost că producția investitorilor englezi s-a dublat, în timp ce a americanilor din Societatea „Româno – Americană” a scăzut. Concluzia finală referitoare la această lege, după analizarea implicațiilor acesteia, este că Legea Minelor, cu toate intervențiile ulterioare, a fost însă foarte bine realizată. Un argument în plus rezultă și din faptul că guvernul columbian, care dorea să adopte o legislație în domeniul resurselor naturale, a cerut guvernului român, în 1929, „să numească un expert în domeniul legislației petroliere”. Legea va determina destinul petrolului românesc până în 1937, când va fi modificată, dar și după data aceasta, prin măsurile care au fost introduse prin noua lege a minelor.

A urmat un eveniment nedorit, serios, în industria petrolieră românească. L-am prezentat așa cum era consemnat în documentele vremii, sub titlul *Un incendiu de monstru* la Societatea „Româno – Americană”. Totuși, din analiza evenimentelor care au urmat, acest incendiu, izbucnit în noaptea de 24 spre 25 iulie 1925 și care a durat peste o lună, a fost minor față de cel care a urmat peste 4 ani, la sonda 160 a Societății „Româno – Americană”. De asemenea, a fost interesant faptul că incendiul a fost stins de doi americani printr-un proces neașteptat, cu dinamită, la 18 septembrie 1931. Evenimentul a generat o adevărată emulație în rândul inventatorilor și am descoperit că în doar o lună au fost brevetate 16 invenții „de interes pentru

industria petrolieră”. Incendiul a devenit și subiect de literatură, iar denumiri din industria petrolieră sunt folosite în domeniul urban – administrativ.

Odată cu îmbunătățirea legislației, progresul în domeniul industriei petroliere se intensifică. Astfel, s-a remarcat și aplicarea în România a programului numit în America, la Standard Oil, „Coin your ideas”, care a devenit „Planul de recompensare a ideilor bune” și a fost activ până la naționalizarea Societății „Româno – Americană”, în 1948. Am relevat un exemplu de succes al acestui program, care a apărut în 1939, când prof. dr. ing. Gheorghe Claudiu Suciuc a realizat o premieră mondială prin introducerea aburului în conductele cuptorului de cracare termică, ceea ce a constituit o îmbunătățire radicală a acestui proces tehnologic prin care nici astăzi „instalațiile de prelucrare a țițeiului nu pot funcționa fără această inovație”. Analizând acest program, am relevat cazul unui salariat, electricianul Niță Gheorghe, de la Secția de perforări de sonde, care a beneficiat de o recompensă de 30.000 lei acordată de Societatea „Româno – Americană”.

Urmează o temă foarte importantă pentru industria petrolieră românească și mondială, și anume „Criza economică din 1933”, care a avut efecte evidente asupra destinului petrolului românesc. Înainte de a începe analiza ei, am prezentat o hartă nepublicată în literatură, „Harta Europei în industria petrolului, 1931”, care a apărut în *Le petrole en Roumanie*, o carte publicată de Mihai Pizanty, directorul *Monitorului Petrol*, în 1933. Harta indică clar cât de mare a fost industria de petrol în Europa și facilitează înțelegerea crizei economice. Primele semne ale crizei economice au apărut în 1929. Măsurile luate nu au avut efectul scontat, iar situația s-a înrăutățit. La 30 mai 1930, ziarul *Times* a raportat că a existat „o perioadă de depresie generală”. Cauzele au fost „supraproducția și criza consumului”. Analizând situația din România, situația era clară: prețul benzinei era de 7,75 lei, iar din aceasta producătorul avea 2,5 lei, suma de 5,25 lei reprezentând taxe. Un alt exemplu sugestiv este cel al gazului lampant. La începutul anului 1933, costa 2,40 lei/kg la rafinare și, la sfârșitul anului, ajunsese la 0,50 lei la export, ceea ce însemna de vreo 5 ori mai puțin. Pentru a găsi alte cauze posibile, am analizat situația politică prin intermediul cărții *Guverne și guvernatori din 1916 până în 1938*, pentru a vedea dacă schimbările de guvernare au afectat criza economică. Cartea arată că la începutul crizei economice, în 1933, România nu a fost afectată de instabilitate politică, având doar două guverne la putere, unul între 14 noiembrie 1933 și 3 ianuarie 1934, condus de Ion G. Duca, iar al doilea guvern (14 ianuarie – 9 noiembrie 1933), cu Alexandru Vaida-Voevod, Președintele Consiliului

de Miniștri. Pentru a ne face o idee despre situația mondială, am analizat opiniile celor mai buni economiști ai perioadei, J.B. August Kessler și Sir Henry W.A. Deterding. Concluziile acestora pentru economia mondială le-am găsit valabile și pentru situația din România. În plus, am cerut părerea unui reputat economist contemporan, Florin Dănescu, președintele executiv al Asociației Române a Băncilor, din 2011.

Un factor foarte important în dezvoltarea industriei petroliere românești continuă să fie influența legislației în domeniu. Un exemplu este Legea Minelor din 1937, care are 120 de articole modificate (din 276) și alte 33 care se adaugă la Legea Minelor din 1924. Principalele idei adăugate la legea anterioară se refereau la „necesitatea de a asigura privilegiul descoperitorului; eliminarea discriminării între companiile cu capital românesc și străin; întinderea insuficientă a perimetrelor de exploatare acordate de stat; creșterea nejustificată a redevențelor și impozitelor. Cei care au avut contact cu ea au înțeles curând că această lege devenea „un instrument pentru dezvoltarea viitoare a industriei”.

La Societatea „Româno – Americană” s-a pus tot mai mult accent pe utilizarea cracării în procesele de distilare a uleiului. Astfel, în 1937, s-a economisit 20% din cantitatea de petrol folosită și producția rafinării a crescut de la 7,02%, care a fost producția generală a României în 1936, până la 13,6% în 1938.

Directorul general al rafinării, R.B. Andrews a murit la 18 ianuarie 1937, la vârsta de 47 de ani. Conducea compania din 1935, când l-a înlocuit pe J.P. Hughes. Continuând cercetările pe subiectul despre Societatea „Româno – Americană”, am avut privilegiul de a-l întâlni pe Greg Andrews, din Dallas, care s-a dovedit a fi nepotul lui R.B. Andrews. Acesta ne-a oferit câteva date suplimentare despre acea perioadă și o imagine cu care am completat datele existente din sursele românești. Pentru această rafinărie, ca și pentru celelalte rafinării din Ploiești, anul 1938 reprezintă anul maximei dezvoltări din perioada interbelică.

Oamenii al căror destine au fost parte directă din destinul petrolului românesc sunt cei implicați în industria petrolieră a țării. Statisticile arată că, în 1930, erau active 28.899 de persoane, iar în 1938 numărul a scăzut la 23.600. În rafinării situația era diferită, numărul de angajați crescând de la 7.500 în 1938, la 7.900 în 1939. În cazul personalului tehnic superior, numărul a scăzut de la 210 în 1938 la 100 în 1939.

Factorul determinant – dezvoltarea automobilismului și a aviației, a cunoscut o remarcabilă intensificare. Potrivit datelor statistice din 1938, România depășește Ungaria,

Iugoslavia și Bulgaria la numărul de mașini și autobuze în circulație. Situația numărului lor în România, dar și în lume, este importantă pentru destinul petrolului românesc, deoarece, dacă în țară se aplicau taxe, pentru comerțul exterior era o determinare a exportului. Datorită procesului de industrializare mai accentuat al țării, în perioada 1919 – 1939, în România, consumul intern de produse petroliere a crescut. Nevoile bugetare ale statului au fost acoperite în mare măsură de bogăția petrolieră. Continuând analiza după criteriul cronologic, observăm că în 1938 apare o informație specială. Ignorând atitudinea din ce în ce mai agresivă a Germaniei lui Hitler, românii și cehoslovacii au încheiat un acord economic după perioada München, când s-a urmărit dezmembrarea Cehoslovaciei. În concluzie, în acei ani, industria petrolieră românească, în special, și Societatea „Româno – Americană”, în particular, au avut influențe foarte importante asupra societății românești.

În perioada interbelică nu a existat nicio schimbare în ceea ce privește granițele României Mari, dar evenimentele din industria petrolieră românească vor avea o influență directă asupra a ceea ce se va întâmpla din 1940. În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial petrolul a devenit tot mai necesar celor două tabere aflate în luptă, nu doar pentru obținerea de benzină sau motorină utilizate la trupele motorizate, ci și pentru fabricarea de explozibil.

Conform epocii istorice, între 1935 și 1940, în România au apărut legi și reglementări care au promovat dezvoltarea industriei petroliere românești, într-un context politic de extremă dreapta. Se observă că una dintre primele măsuri luate de guvern a fost înființarea unei noi funcții, anume înființarea postului de comisari de românizare. Rolul lor a fost, conform instrucțiunilor primite de la Ministerul Economiei Naționale, „de a preveni înstrăinarea acțiunilor și a bunurilor fără a împiedica prin aceasta operațiunile normale de producție, comerț sau credit”. Înainte de implementarea acestei măsuri, în noaptea de 9 – 10 noiembrie 1940 a avut loc un cutremur puternic. Analiza economică de atunci arată că firmele, în zilele de după cutremur, din 10, 11 și 12 noiembrie, au avut o producție totală care a scăzut cu aproximativ 7%.

Modul în care petrolul a influențat modificarea granițelor României s-a desfășurat în două etape, prima începând cu 1940 și a continuat în 1941, iar a doua etapă între 1944 și 1947.

Problemele au fost cauzate de Adolf Hitler, prin felul în care a încercat să intre în posesia petrolului românesc. Pentru a nu risca repetarea evenimentelor din Primul Război Mondial, când România și-a autodistrus industria petrolieră, s-a recurs la intimidarea sau manipularea celor interesați să beneficieze de bogățiile României. Pentru a fi sigură că Germania va beneficia de

combustibil, a dezvoltat și un program de producere a motorinei din lemn. Acest program a fost prezentat pe larg în subcapitolul combustibilului sintetic, material alcătuit din cercetarea unui articol din acea perioadă. După cum am descoperit în documentele studiate, prima campanie de război a lui Hitler a fost pașnică. De asemenea, are legătură directă cu petrolul, prin fabricarea de motoare pentru avioanele de luptă programate să intre în construcție, lucru interzis germanilor prin Tratatul de la Versailles. Hitler a deghizat acest lucru manifestând interes pentru mașinile de curse, motoarele aeronavelor fiind testate în acest mod.

Teoretic, dezmembrarea României Mari a început la 23 august 1939, când a fost semnat Pactul Ribbentrop – Molotov, prin care „Germania a opus României Moscova, Ungaria și Bulgaria”. Imediat după începerea războiului în septembrie 1939, Germania, prin legația sa de la București, a emis două comunicate în care se preciza că au luat măsuri pentru menținerea exporturilor cu România, că se dorea intensificarea acestuia, precum și faptul că vor fi realizate pe Dunăre. Analizând cartea lui A. Hitler, *Mein Kampf*, este evident cum s-a contrazis, mai întâi teoretic, pentru a ajunge la petrolul românesc. Prima țară implicată în procesul de distrugere a României Mari a fost Rusia Sovietică, care, în urma amenințărilor, a primit prin *Ultimatum*, Basarabia și Bucovina de Nord. Năruirea granițelor țării a continuat în vara anului 1940, când Germania a susținut revizionismul maghiar și bulgar, două state fasciste. Ungaria a primit Transilvania de Nord – Vest. Harta rezultată din *Dictatul de la Viena* arată că ținta principală a fost Valea Prahovei, cea mai importantă zonă petrolieră din România. Printr-o altă acțiune, Bulgaria a primit Cadrilaterul. Nici Franța nu s-a putut implica în situația României, mai ales că, în 1940, ea însăși având probleme majore, al căror efect final a fost să abdice în fața Germaniei. În analiza acestei situații este de remarcat opinia exprimată într-o revistă britanică și anume că „Franța nu și-a revenit din criza economică decât în 1938”.

Un eveniment important a avut loc la 27 mai 1940, când România a încheiat cu Germania „Qel Pakt”, în baza căruia producția de petrol a României a fost pusă la dispoziția trupelor germane în contrapartidă cu armament. Acest lucru nu a contat la momentul respectiv, pentru că germanii și-au continuat planul de a bloca și anihila România, câștigând de două ori: și-au asigurat accesul la petrol și s-au asigurat că România va participa la campania militară anticipată împotriva Rusiei.

Pentru a vedea mai clar cum s-au putut modifica granițele din perspectiva destinului petrolului românesc, am plasat toate datele economice despre petrol ale celor implicați în

subcapitolul despre țările care importau din România o cantitate apreciabilă de petrol și produse derivate. Un eveniment sugestiv, ignorat ideologic în perioada comunistă, aduce U.R.S.S. în prim plan. Pe scurt, după ce au luat Basarabia și Bucovina de Nord în vara lui 1940, în primăvara lui 1941 rușii au cerut oficial, contra cost, ca România să exporte 30.000 de tone de benzină pentru a deservi „aprovizionarea Basarabiei și a regiunii Odesa”. Aceasta constituia o modalitate mai eficientă și mai ieftină pentru transportul benzinei din România, decât din Caucaz.

După toate pierderile teritoriale ale țării, reprezentanții companiilor petroliere românești au rămas optimiști, așa cum reiese dintr-un articol publicat în presa vremii: „Lăsând trecutul deoparte, avem datoria să ne unim și să ne forțăm să ne respectăm directivele”. Cu cine aveam de-a face s-a remarcat clar din atrocitățile comise de maghiari în Transilvania de Nord. Prezentăm în premieră un carnet de refugiat din Transilvania ocupată de maghiari, document care nu se găsește nici în muzee. Analiza afacerilor cu Ungaria și Bulgaria arată că aceste țări au importat mult petrol și produse derivate din România, inclusiv rușii, care au produs de trei ori mai mult decât noi!

În vara anului 1941, românii s-au implicat militar în războiul împotriva U.R.S.S., iar la sfârșitul aceluiași an, Ministerul de Finanțe din România a lansat *Împrumutul Reîntregirii*. Pe lângă analiza implicațiilor pe care le-a generat, prezentăm un timbru lansat cu această ocazie pentru strângerea de fonduri. După reîncorporarea Basarabiei și continuarea ofensivei spre est, România a devenit cel mai important stat de la Marea Neagră. Argumentul se bazează pe analiza transportului petrolului: rușii au un trafic maritim de 11,4 milioane anual, iar România de 12,09 milioane, inclusiv Odesa, cu 3,8 milioane de tone.

În cazul Societății „Româno – Americană”, în timpul războiului evoluția acesteia se remarcă atât din punct de vedere tehnologic, dar și din crearea unor condiții mai bune pentru angajați. În 1940, compania a exportat produse petroliere în 9 țări europene. În 1941 a prelucrat 780.000 de tone de petrol și avea un capital de 900 de miliarde de lei. Noutatea, adecvată perioadei prin care trecea, consta în programele de instruire a angajaților de prevenire a sabotajului și de a se implica în măsuri de apărare pasivă. Astfel au fost construite 19 adăposturi subterane pentru a găzdui personalul în caz de bombardamente, în patru sectoare ale rafinăriei. De asemenea, Societatea „Distribuția”, la care erau mulți acționari din Societatea „Româno – Americană”, ajunsese în decembrie 1941 la 121 de depozite principale și 8 secundare. Studiind

documentele referitoare la acest subiect, am remarcat faptul că au apărut multe depozite de petrol și produse derivate, situate dincolo de Nistru.

Pentru a adapta situația industriei de petrol românești la perioada de război, s-au făcut noi modificări în legislație. Astfel, la 24 februarie 1944 a apărut un alt Decret – Lege, care viza regimul prețurilor de export pentru produsele petroliere. Potrivit acestui act, pentru țiței și pentru produsele obținute din acesta prețurile la rafinărie au crescut cu 30%.

În cazul bombardării României de către aliați, pentru a opri producția de benzină și motorină care erau exportate în Germania, au avut loc trei raiduri, care au început după ce S.U.A. ne-au declarat război pe 5 iunie 1942, ca răspuns la declarația de război primită (la 12 decembrie 1941). Din datele Biroului Oficiului de Statistică, am remarcat că ținta principală era orașul Ploiești pentru că, în zona acestei localități existau mai multe rafinării, printre care și „Româno – Americană”.

În anexe am inclus integral un formular de despăgubire pentru civili, eliberat la 13 iulie 1944, la Ploiești. Pe acest subiect am prezentat și un interviu cu unul dintre aviatorii americani participanți la aceste raiduri, inginerul de bord William Fili, care ne-a oferit un film realizat atunci cu bombardarea Rafinăriei „Româno – Americană”, film existent în prezent în arhiva Pentagonului și care nu a rulat niciodată în România. Am prezentat măsurile de apărare prin imaginile unui adăpost antibombardament, așa cum se arată în prezent, subiect susținut și de opinia generalului de armată în retragere, octogenarul Constantin Drăghici. Relevante pentru acest subcapitol sunt și imaginile descoperite în arhivele Muzeului Petrolului Ploiești, cu care am completat datele din cartea lui Alesandru Duțu, *1942 – 1944, Bombardele anglo – americane asupra României*. Un exemplu concludent este reliefat printr-o comparație în imagini a unui obiectiv industrial din interiorul Rafinăriei “Româno – Americană” înainte și după bombardament.

Analiza consumului tancurilor folosite de beligeranți a fost sugestivă, pentru a arăta ferocitatea lui Hitler de a beneficia de petrol românesc, în special de motorină. Astfel, un tanc Tiger consuma 782 litri/100 km, în timp ce modelul rusesc T-34 consuma 180 litri/100 kilometri.

În perioada iulie – august 1945 cea mai intensă activitate a fost cea a analizelor și concluziilor. Prima concluzie a fost că, prin capitularea Japoniei, s-a petrecut “*Sfârșitul*

războiului imperialist, de aservire a popoarelor datorită înfumurărilor unor puteri dictatoriale ce s-au considerat de esență superioară dacă nu chiar divină”.

După încheierea războiului din Est, la 23 august 1944, au urmat alte modificări radicale, atât de granițe, cât și de sistem politic, care au schimbat și destinul petrolului românesc. În urma analizei efectuate, am remarcat că între ianuarie 1939 și iulie 1944, România a exportat 11.632.000 de tone de petrol în Germania. Conform datelor: distanța pe calea ferată București – Berlin = 1297 km, lungimea unui vagon = 14,5 metri, capacitatea unuia, 60 m³, adică 60 t, rezultă că această cantitate a fost transportată cu 193.867 vagoane. Lungimea lor totală este de 2.811.066 metri, adică 2.811 km. Împărțind distanța dintre București și Berlin, rezultă că aceasta a fost parcursă de 2,167 de ori, iar dacă luăm în calcul distanța Ploiești – Berlin, pentru că de acolo au plecat majoritatea trenurilor, rezultă 2,272.

După 23 august 1944, Societatea „Româno – Americană”, ca toate rafinăriile românești, și-a reluat activitatea, începând cu refacerea instalațiilor – activitate încheiată în decembrie 1944, și continuând cu activitatea de producție. Stabilizarea situației politice a permis României să-și reia constant exportul de petrol și produse petroliere. Aceasta începuse în perioada de dinaintea încheierii războiului mondial în Europa când, între România regală și U.R.S.S., a fost încheiat și semnat un acord de cooperare la 8 mai 1945, la Moscova, care a fost „primul acord economic și comercial încheiat după armistițiul cu marile puteri”. Înaintea lui, la 12 septembrie 1944, a fost semnată la Moscova Convenția de armistițiu de către Lucrețiu Pătrășcanu, generalul Dumitru Dămăceanu, Barbu Știrbei și G. Pop, iar Mareșalul Rodion Malinovsky a semnat în numele rușilor. Actul a fost redactat în 20 de puncte și 6 anexe. Suma pe care urma să o plătim rușilor ca despăgubiri de război în următorii șase ani a fost de 300.000.000 de dolari și urma să fie plătită în produse petroliere, cereale, mașini, nave maritime și fluviale. O informație interesantă din primul an de ocupație a fost că cerințele rușilor au depășit cu mult realitatea. Producția de petrol, estimată la 6 milioane t/an, era imposibil de realizat din rezervele cunoscute, deoarece românii le lipseau echipamente petroliere care fuseseră luate de ruși. Un exemplu îl constituie faptul că Armata Roșie a trimis în Rusia întreaga întreprindere Malaxa, unde se produceau echipamentele necesare în industria petrolieră românească. Convenția mai spunea că granița de est va fi cea stabilită la 28 iunie 1940 și preciza eliberarea tuturor celor arestați pe motiv că sunt în favoarea Națiunilor Unite. Au mai fost semnate și alte documente, precum „Acordul de mandat între

Administrația de Livrare și Oficiul de Livrare Petrol (O.L.P.) către U.R.S.S.”, prin care România urma să plătească reparațiile de război.

Cooperarea cu rușii s-a dovedit dificilă încă de la început. Unii români au găsit o soluție originală, un fel de haiducie: furau din ceea ce ne furau rușii, dar acțiunile lor nu au reprezentat doar hoții, ci reflecta și un anumit grad de patriotism. Depășind incidentele, cooperarea economică dintre cele două țări a continuat și s-a încheiat un acord de livrare a produselor petroliere în executarea acordului comercial încheiat la 8 mai 1945. Cu această ocazie, pe 9 iulie, România a vândut sovieticilor 268.500 de tone de diverse produse petroliere. Este interesant de analizat prețul stabilit pentru achiziționarea acestor produse petroliere! Parafina a fost vândută cu 23.109 lei/t, în timp ce prețul oficial era de 490.000 lei/t. Guvernul României căuta soluții pentru export, nu doar spre est, ci și către restul planetei. O primă acțiune a fost semnarea unui acord comercial cu Franța la 3 iulie 1946.

Conferința de pace de la Paris a început la 18 iulie 1946 la Palatul de la Luxemburg, unde au fost stabilite și ratificate granițele și pagubele pe care România a trebuit să le plătească ca daune de război. Totodată, a fost semnat un tratat care a constat din 33 de articole, plus 6 anexe. Oficial, România a fost reprezentată de ministrul de externe Gheorghe Tătărescu. Deși nu a participat ca oficial în numele României, Grigore Gafencu a jucat un rol important pentru cauza românească. În Monitorul Oficial nr. 186 din 17 august 1945 s-a publicat ratificarea convenției dintre U.R.S.S. și România. Punctul cel mai important a fost crearea unei companii sovieto – române, „Sovrompetrol”, care va opera în domeniul petrolier. Din 21 august 1946, compania a fost autorizată să exploreze, să exploateze, să transforme și să comercializeze petrolul și derivatele acestuia. Rușii au preluat acțiunile și activele companiilor petroliere și ale băncilor. În total, 11 companii petroliere au fost preluate de ruși, care nu s-au atins de Societatea „Romano – Americană” în acel moment. Comparând aceste informații istorice cu cele ale păcii din 1917, în timpul ocupației germane a României, așa cum ne-am propus anterior, este clar că rușii au fost cei care „au beneficiat” cel mai mult de rezultatul militar.

Datorită faptului că între 1939 și 1945 a avut loc o puternică devalorizare a leului, a avut loc Reforma Monetară. Indicele costului vieții în România, care fusese de 100 în 1933, a ajuns la 2.172 în martie 1945, reprezentând o degradare de 217 ori. În iunie 1947 a fost publicat un program de redresare economică a țării. „Birourile industriale” au fost înființate pentru a îmbunătăți situația în etape, în perioade de câte 5 ani fiecare. Prin această organizație a apărut

primul plan cincinal. O realitate interesantă pe care am relevat-o este faptul că, în 1947, încă mai funcționau concesiunile capitaliste de terenuri petroliere, Societatea „Româno – Americană” luând în posesie trei hectare la Șoimari, Prahova, de la trei proprietari. Ultima informație despre această firmă menționa că a primit autorizație de explorare a structurii Aricești, Prahova, în anul 1947, împreună cu firmele „Steaua Română”, „Unirea” și „Sospiro”.

Din 11 iunie 1947, industria românească a fost naționalizată, iar cea petrolieră a fost „naționalizată” cu prioritate, pentru că de aici rușii puteau beneficia cel mai mult. La 30 decembrie 1947, forțele interne comuniste, „sfătuite de puterea sovietică”, au cerut abdicarea Regelui Mihai. Un efect important a fost acela că regatul României a fost proclamat Republică Populară și apoi a fost accelerată construcția unei societăți socialiste, după modelul stalinist. La 11 iunie 1948 a avut loc cu prioritate procesul de naționalizare a industriei românești, stabilindu-se mai întâi ca în întreaga industrie, în domeniul producției, să fie standardizate mijloacele de extracție și să fie generalizate metodele cu rezultate favorabile. A fost luată decizia de a opri 6 rafinării, hotărându-se ca activitatea acestora să se desfășoare în rafinăriile mai mari, care au avut un proces de modernizare mai avansat.

În concluzie, putem afirma că destinul petrolului românesc, prin evenimentele pe care le-a determinat în 1920, 1940 și 1947, a influențat sau a condus explicit modul în care a evoluat destinul României.

Pe viitor, subiectul evoluției Rafinării „Româno – Americană” poate fi studiat după 1948, când a început integrarea în economia socialist, iar influența asupra României și asupra destinului petrolului românesc se poate observa prin analiza evenimentelor începute la 18 decembrie 1989, când președintele Nicolae Ceaușescu a plecat în Iran pentru a cumpăra petrol.

Indiferent de sistemul politic în care a activat industria petrolieră din România, opinia președintelui Consiliului de Miniștri din 1931, Nicolae Iorga, rămâne valabilă: „Petrolul este un venit național important”.

**MINISTRY OF NATIONAL EDUCATION
UNIVERSITY „VALAHIA” OF TÂRGOVIȘTE
IOSUD – DOCTORAL SCHOOL OF
ECONOMIC AND HUMANISTIC SCIENCES
FUNDAMENTAL FIELD *HUMANISTIC SCIENCES*
DOMAIN: *HISTORY***

**SUMMARY
DOCTORAL THESIS**

The Destiny of the Romanian Oil
1857 – 1948

**PhD. SUPERVISOR,
Prof. univ. dr. Ioan OPRIȘ**

**PhD. CANDIDATE,
Marius Daniel Mihu**

2022

Summary

Keywords: oil, industry, evolution, influences, borders, Romania, inventions, determinations, analysis.

Chapter 1: A History of Oil up to 1904	20
1.1. - What is Oil?	20
1.2 - Brief history	22
1.2.1 - From antiquity in the Romanian space	22
1.2.2 - Foreign travelers through Wallachia and Moldova; testimonials about oil	25
1.2.3 – XV - XVI centuries	26
1.2.4 – XVII - XVIII centuries	28
1.3 - The beginnings of the oil industry, XIX century	31
1.3.1 - World records	31
1.3.2 - Why us? Why then?.....	33
1.3.3 - The first refinery in the world, since 1857, in Ploiesti	35
1.3.4 - The first city in the world illuminated with petroleum gas was Bucharest, also in 1857	40
1.3.5 - Romania was the first country in the world with an oil production officially registered in international statistics.....	44
1.4 - How the oil was extracted before the appearance of wells.....	45
1.4.1 - Oil collection pits.....	45
1.4.2 - Baths.....	46
1.4.3 - Washing machines.....	46
1.4.4 - Pits.....	47
1.4.5 - Hecna with horse.....	49
1.5 - World News!	53
1.5.1 - The American dilemma.....	54
1.6 - Development, for two main reasons.....	59
1.7 - An increasingly stable Romanian state legislation.....	61

1.8 - Other established refineries.....	64
1.9 - The evolution of the Romanian oil industry.....	66
1.10 - Geology	70
1.11 - Transport	74
1.12 - At least two new world premieres in the Romanian oil industry	79
1.13 - Domestic consumption of petroleum products	86
1.14 - Universal exhibition from 1900 and The First International Petroleum Congress.....	92
1.15 - Oil transport, 1882 – 1907.....	95
1.16 - "Standard Oil" company in Romania; the first steps.....	102
1.17 – Conclusions.....	110
Chapter 2: The “Romanian – American” Refinery.....	117
2.1 - Introduction.....	117
2.2 - Registration at the Ilfov Court; Foundation of the "Romanian – American" Company.....	118
2.3 - A new era in the Romanian oil industry.....	124
2.4 – The Second Petroleum Congress, in Liege	126
2.5- The "Romanian – American" Company, between performance and disillusion	127
2.6 - The 3rd International Petroleum Congress, in Bucharest.....	133
2.7 - Distribution of the petroleum products.....	135
2.8 - The total number of the refineries in Romania	141
2.9 - Remarkable Romanian inventions	145
2.9.1 - Dr. Lazăr Edeleanu: A new oil refining method.....	145
2.9.2 - Virgiliu Tacit - Valeriu Pușcariu: Eruption preventer.....	148
2. 10 - Mobilization and oil.....	154
2.11 - Modernization, also based on oil.....	156
2.12 - Romania, the most profitable oil industry in the world.....	163
2.13 - The beginning of the First World War.....	166
2.14 - Interest sheet.....	171
2.14.1 - The winners.....	172

2.14.2 - The losers.....	183
2.14.3 - Conclusion, on total investors	186
2.15 - The Paris Peace Treaty – Year 1919	188
2.15 - The campaign in Hungary and the oil	193
2.17 - The western and northern border – west debated at Trianon	195
2.18 - Conclusions.....	200
Chapter 3 – The inter-war period	209
3.1 - At work.....	209
3.2 - The great pipeline of the great country.....	211
3.3 - The German occupation.....	215
3.4 - The "Romanian – American" Company between 1917 – 1938	221
3.4.1 - Evolution of the capital, drilling, wells and oil refining.....	222
3.4.2 - Installations and professions	229
3.5 - Export	233
3.6 - Determining factors in the development of the Romanian oil industry	241
3.6.1 - Vehicles	242
3.6.2 - Road construction.....	245
3.6.3 - Aviation.....	246
3.7 - A new strike for oil workers	247
3.8 - New inventions and discoveries	250
3.8.1 - An analysis according to the “Scientific Chronicle”	255
3.9 – The fourth International Petroleum Congress	260
3.10 - A retro “radiography” of the post-war Romanian oil industry	263
3.11 - The Mines Law of 1924	273
3.12- The effects of the progress at the “Romanian – American” Refinery.....	283
3.13 - A "monstrous fire" at the "Romanian - American" Company.....	287
3.14 - The presence of the oil in art.....	292
3.15 - Economy during the crisis	294
3.16 - Facilities for export at the “Romanian – American” Company.....	314
3.17 - The Small Understanding (also in) oil and the Balkan Understanding	316
3.18 - Conclusions.....	319

Chapter 4 - Towards nationalization	331
4.1 - Another determining factor	331
4.2 - The “Romanian – American” Company, development between 1939 – 1947	331
4.3 - The Mining Law of 1937	335
4.4 - Taxes for vehicles and pipelines	336
4.5 - Romanian export in 1939	339
4.6 - Towards the war of aggression	344
4.6.1 – The Fuel Synthetically obtained.....	345
4.7 - Hitler's first campaign, peaceful	355
4.8 - Hitler, analyzed according to his book, <i>Mein Kampf</i>	361
4.9 - A real story about Romanian oil	364
4.10 - The borders of Greater Romania mutilated in the east, west, south-east	368
4.10.1 - A Dictate by <i>Ultimatum</i> , and vice versa	369
4.10.2 - <i>Ultimatum</i>	369
4.10.3 - <i>Dictate</i>	371
4.10.4 - Revendications of another fascist state, Bulgaria.....	372
4.11 - List of the aggressors and allies with Romanian oil businesses	375
4.11.1 - Hungary	375
4.11.2 - Bulgaria	376
4.11.3 - Soviet Union	376
4.11.4 - Germany	378
4.11.5 - Italy	380
4.11.6 - England	382
4.11.7 - France	383
4.12 - In the new world order	385
4.13 - The country, also shaken by an earthquake	388
4.14 – “Romanization”, by law, at the "Romanian – American" Company	390
4.15 - Romania during the Second World War.....	397
4.16 - The “Romanian – American” Company, during the war years	400
4.17 - Legislation during wartime, 1942 – 1943	408
4.18 - The bombing of Romania	410

4.19 - Oil, after the war	418
4.20 - “Romanian – American” Company after the war	420
4.21 - The first post-war economic agreement	424
4.22 - Monetary reform	429
4.23 - Nationalization	433
4.24 - Conclusions.....	435
4.25 - Final conclusions	448
4.26 - Glossary	469
4.27 - Abbreviations	471
4.28 – Bibliography (alphabetical).....	472
4.29 - Appendices	486

The purpose of this doctoral thesis was to highlight how the Romanian oil industry has influenced the Romanian society, the country's borders, their tracing by the Great powers, which had had investments in this industry as well as its political system. I considered this to be her most important destiny. As a case study, we also analyzed the way the “Romanian – American” Company has evolved, from its setting up in 1904 to its nationalization in 1948.

This work includes 4 chapters comprising over 500 pages in which, chronologically, we analyzed how the factors that determined the fate of Romanian oil evolved. There are also appendices and conclusions to each. They are: Chapter 1 - A History of Oil up to 1904; Chapter 2 - The “Romanian – American” Refinery; Chapter 3 - The inter-war period; Chapter 4 - Towards nationalization; Final conclusions. In order to highlight certain developments of the subject, we made out 33 graphs and 14 tables.

The documents were analyzed not only from a quantitative perspective, but, above all, from a qualitative perspective. Concretely, it is about the quantitative analysis in the case of the interpretation of the data that appeared in tables and statistical reports, and the qualitative analysis in the case of the interpretation of the texts, with the mention that, particularly, we tried to discover the relationships between the events, especially those that haven't been revealed.

Another point of interest that emerged during the research is the way in which, in the academic literature there were some errors about various events in this industry. To the extent

that I discovered them, I corrected them, in this paper remaining the primary information, unchanged by interpretations or assumptions. Such is the case with the first refinery built in the U.S.A. An important observation about the development of the oil industry is the information about the counterpart of Teodor Mehendițeanu from America. In all the studied books it is mentioned Edwin Drake. However, research showed that the first American refinery for the distillation of crude oil from Drake's well was built by Samuel Kier in Pittsburgh in 1859. It is also worth noting that Teodor Mehendițeanu, the creator of the world's first refinery, also became the first capitalist in Romania. The analysis confirmed that the Romanians absolute world level performances of are:

- The first refinery in the world, in Ploiești,
- The first city in the world lit with oil gas was Bucharest,
- Romania was the first country in the world with an oil production officially recorded in international statistics.
- The school of master drillers, published on the initiative of Constantin Alimănișteanu, in 1904, in Cămpina.

From the research of the documents that I analyzed for this thesis, I also ranked N. Cucu Starostescu's book, published in 1881, "Oil, its derivatives and its applications" among the world level performances, which is the world's first book about oil.

We can also list another ones, such as: the invention of the oil lamp, with the mention that "Oil researchers, specialized publications, unanimously agree to give priority of this invention to Romanians"; the appearance in 1890 of the first oil scaffolding from Romania; the absolute depth record of a well dug which reached 320 meters; the fact that in 1897, the Dutch company "Amsterdam" dug the first three wells in the world, on the river Prahova banks, using electricity. The first and third inventions represent national performances and took place nearby Cămpina city, Prahova County. Regarding the world level inventions, apart from the five known ones, according to the documents we have had access to, we also highlighted the fact that Romania was the first country in the world to export gasoline, in 1900, with the mention that there could be information in the American and English archives to invalidate this.

Considering these national performances, as well as the world level ones, we tried to answer the questions why us, why then? The first answer could represent the fact that between 1800 and 1857 the demand for oil increased very much, both in the domestic market and

worldwide. The Romanian countries experienced a greater growth after the conclusion of the "Akerman Convention". The treaty was signed on October 7, 1826 by the Russian Empire and the Ottoman Empire in Cetatea Albă. In this treaty there were two provisions that boosted the economic field in the Romanian countries. It is about the fact that the Ottoman army had to withdraw from both Danube Principalities, and that the Turks returned to the Wallachians the control over the Danube ports Giurgiu, Brăila and Turnu. Because Sultan Mahmud II did not agree with this convention, the Russo – Turkish War of 1828 - 1829 broke out. The war ended with the Peace of Adrianople in September 1829, and its provisions enhanced the development of Wallachia and Moldavia. The autonomy of the Romanian Principalities, the freedom of trade for all products, the freedom of movement on the Danube River with their own vessels were legislated. Soon two main reasons that stimulated the development appeared, namely:

- gaining the Romania's independence in 1877, which led to the annexation of Dobrogea.

As will be seen from the evolution of the Romanian oil industry situation, this was very important due to the enormous simplification of the exporting oil method;

- the increasing of the demands for products obtained from oil refining after 1877.

Romania continued its developing process and it is noticed that in the Romanian oil industry a total of 31 companies were active in 1903, according to Gheorghe Buzatu in the book *A history of Romanian oil*, page 28, there were 12 Romanian companies (capital 12.8 million lei gold), 18 Austro – Hungarian (18.8 million lei gold), 6 Dutch companies (14.8 million lei gold), 4 British (6.1 million lei gold), 2 Belgian (4.8 million lei gold) and a French one (300.000 lei gold). If this information about the number of companies is correct, in total there were 43!

In 1904, the process of setting up the "Romanian – American" Company begins. This has been done with high tension, the public opinion being divided. It is interesting how the opinions of the two camps fluctuated, those who wanted the Standard Oil Company to invest in Romania and those who did not agree with the setting up of the American company. The situation calmed down after June 4, 1904, following the debates at the ministerial level, when the constitutive documents of the "Romanian – American" Company were submitted. At the beginning, this company had a capital of 2,500,000 lei, divided into 5,000 bearer shares, and The Managing Board decided to build a refinery in Ploiești. Depending on the way the company's business were going, The Managing Board decided to increase the share capital at various times. Thus, on June 6, 1916, the General Meeting of Shareholders of the "Romanian – American" Company

increased the share capital from 25,000,000 lei to 37,500,000 lei. It is noteworthy that in this initial stage of the refinery's activity, the results obtained fluctuated, being either very poor or very good.

Overall, the period 1904 – 1919 can be defined in the entire oil industry of Romania, as the first period of the great modernizations that took place in technology, education and legislation.

Regarding the destiny of the Romanian oil on the country's borders, we remarked the investments of the industrial companies of the victorious countries in the First World War, countries that will draw or approve the Romania's western border at the Paris Peace Conference, from 1919, especially in Trianon. We found a concordance between the interests of the countries from which the oil companies came and the way the western border was drawn, the ethnic principle being primordially applied. To have a complete imagine of the picture, we also analyzed the situation of the losers, companies in which businessmen from Germany and Austro – Hungary had invested.

Chronologically analyzed, the most important events of the period 1904 – 1919 are based on the achievements in peacetime, but also on those during the First World War. Before its launch, the Balkan Wars, which took place with the involvement of the oilmen, too, influenced the "Romanian – American" Company and the Romanian oil industry. At the same time, the Romanians carried out a unique action, which is the establishment of an anti-pollution union, and we can notice the announcements of the foreign specialists looking for a job in the Romanian oil industry. The improvement of the legislation is highlighted, an action generated out of necessity, and not due to the copying of similar conditions from abroad.

A very important information for the destiny of the Romanian oil which can complete the work of the Romanian Academy dedicated to this subject and this period is the fact that, in 1913, Romania had the most profitable oil industry in the world, as it emerged from the study of Vasile Iscu, PhD engineer in mining.

At the same time, radical ideas appeared, surprising for the Romanian society, before the Great Revolution in October made by the Russians. In the evening of April 25, 1916, a conference was held by the engineer C. R. Mircea at the Office of Economic and Financial Studies in Bucharest, whose subject was the nationalization of the oil industry. The subject is understandable in the context in which more and more Romanians perceive more acutely the

possibility of some radical events, such as the fact that the desideratum of the union becomes achievable. An international event very important for the Romanian industry is represented by the Second Petroleum Congress, held between August 16 and 28, 1904, in the Belgian city of Liège. At this scientific event, only Romania was present of all the oil-producing states. Even more important is the 3rd International Petroleum Congress which took place in Bucharest, in 1910, under the presidency of Anghel Saligny, who was also the president of the Romanian Academy. The most interesting conclusion regarding the Romanian oil industry at the time was given by David Day, the government delegate and head of the "Mining Service" in the United States, who said that: "I have seen nowhere so much method and skill in works as in Romania". Another special thing, very useful for this Romanian industry is that the "Public Limited Company for the Distribution of Petroleum Products" was established on June 1, 1908, with the name of "Distribution". It aimed at centralizing the products obtained by processing oil in refineries, transporting and selling them into the country. The first two companies to join this project were "Romanian Star" and "Romanian – American". The oilmen were also involved in the Balkan wars, and we present a photo from the front of the inventor Virgiliu Tacitus.

Observing the special ingenuity of the Romanians and the discoveries made by them, the scientists from the country considered that there is a need to set up an oil institute. An additional motivation was the fact that, in 1913, there were similar analyzes worldwide.

The conclusion of the Romanian authorities, "examining in the most objective way this issue", was that it would be good to centralize in an institute everything related to oil. This conclusion evolves and it is stated that: "Romania is the most suitable place for the establishment of an oil institute". It is noteworthy that a similar attempt was made in America in 1910, when an Oil Institute was designed to centralize everything related to the U.S. oil industry. This was not realized, and the explanation for this failure appeared in the Oil Monitor: "Under this form of imperialism in science, of course, no results could be reached". We analyzed the investment situation of the belligerent countries in the Romanian oil industry as it was before the beginning of the First World War. On the first place was England, with investments in 41 companies, followed by France with 8. This will be highlighted at the Paris Peace Conference, in drawing the western border of Romania.

After the First World War started, Romania declared itself neutral and kept to export oil and products derived from its refining, respecting its contracts to customers, regardless of the

side. The analysis of the subject reveals fluctuations, the export on the railway achieving with 40 - 60 wagons per day up to an average of 100 wagons. Romania went into war in the summer of 1916. During the German occupation, the Romanians destroyed many wells so that they could not benefit from oil.

After the First World War, we remark the opinion of Nicolae Iorga, published under the auspices of the Romanian Economic Institute: "The Great War, 1914 – 1918, did not change the masters of the Romanian oil industry. It is a synthesis between three indispensable elements: Romanian science, international capital and native workers ". In order to determine the damages suffered by the Romanian oil industry in 1917 and 1918, an English commission was set up by the English and French governments, and a Romanian commission worked with it. The fact that England have had the most companies involved in the Romanian oil industry clearly explains why this commission should be set up. Continuing the analysis, we noticed that this became important politically as well, when the western and northwestern borders of Romania were debated at Trianon. Above all, the participating diplomats adhered to the principles on which the conference was based, the "ethnic principle", and it is clear how the way the western border of the country was drawn corresponds almost arithmetically to the interests of the countries represented there. Related to the ethnic criterion, a special information is also the way it was proved that Transylvania was inhabited by Romanians, where the Hungarians had presented maps in which areas, especially the mountain ones, appeared as uninhabited. The Frenchman Robert Ficheux proved that was not true.

The first action adopted in the Romanian oil industry, after the end of the war, was that the Romanian government focused on finding solutions to complete the great Băicoi - Cernavoda - Constanta pipeline. It was inaugurated on August 31, 1919 when, from Băicoi, the pumping of the distilled lampante oil to Constanța has begun, through a 300 km long pipeline. At the same time, I analyzed the situation in education in this field, in geology after the war. In connection with the activity of the "Romanian – American" Refinery, a first conclusion is that, during the occupation, the company extracted the most oil from all the Romanian refineries left in the hands of the Germans. The second conclusion is that, after the withdrawal of the occupant, in the entire Romanian oil industry a feverish activity has begun and a concrete example is the "Romanian – American" Company where, from the 437 active wells, in only 6 months there were 508. A very important point which determined the evolvement of this company was the evolution of its

capital. In the meeting held in September 1919 it was decided to increase the value of the share capital from 37,500,000 lei to 150,000,000 lei. Through this substantial capital increase, the “Romanian – American” Company reached the first place among the active companies in the Romanian oil industry, a situation confirmed by Bursa magazine no.1035, from August 17, 1924. Another conclusion about the evolution of this company was that the increase of its commercial power was due to the fact that the shareholders temporarily gave up the dividends, so that the money could be used in another way, and this has been repeated.

For this period various errors appear in the specialized books, too. In the book *The oil and gas industry in Romania*, coordinated by Gheorghe Ivănuș, it is written, on page 317, that, “after the First World War, no information appears in the Oil Monitors, the Predinger refinery ceasing its activity”. However, years later, in December 1938, the profit and loss account of this company appeared in the French language in the *Monitorul de Petrol*, which proves that there was an activity of some kind, but not an industrial one. According to the customs in accounting it means that there are still receivables to be solved, and these are resolved over time. A miscalculation in this book also appears on page 289, the proportion, in terms of world oil production, in 1921, being 2.22% for Romania, as it results from the calculations we performed, and not 6.7%, as it appears in the book. Another problem we discovered in the studied materials was an arithmetic error in calculating the capital structure of the Romanian oil industry in 1921. Regarding the percentage of 17.2% which remains after the sum of the four types of capital, it is not specified who were the investors, their capital being of approximately 413,000,000 lei. The subject about Sir Henry W.A. Deterding, "the world's leading oil specialist," who has been the leader of the "Royal Dutch - Shell" group since the 1920s, is incomplete. Many specialized books, starting with the one of Gheorghe Buzatu, on page 15, state that Deterding was a "Napoleon for oil." The full wording, as we have discovered, belongs to Lord Fisher, Admiral of the British Fleet, who, "recognizing the benefits to the Admiralty of replacing Deterding's Liquid Fuel Coal, which maintained the supremacy of the British Fleet", he names him "a Napoleon by courage and a Cromwell by profoundness". Another error discovered in the research activity carried out is the situation from 1939 of the most important capitals invested in the Romanian oil industry. Ion Stanciu, the author of the book *In the shadow of Europe*, on page 89, passes the data collected according to the information existing in New York in 1929 as being from 1939.

During this period, oil was undoubtedly the element that gave strength and constructive burst to the Romanian society. Not to be overlooked was the extensive transformation that Romanian society was undergoing, because through oil the development became a reality. There were many innovations in the field of transport of the petroleum products, this being an important topic because it had a direct influence on exports, which, in turn, will influence the interests of the great powers towards the Romanian oil and petroleum products. The first step in increasing the demand for petroleum products was represented by the widespread use of petroleum waste as fuel for ships. This action started on the national scale in England, in 1911. In Romania, the first ship using such a product was "King Carol", in 1906.

Analyzing the period between 1917 and 1938, shows that the "Romanian – American" Trading Company is going through a new and extensive modernization process of the refinery, as well as of the drilling and oil extraction actions development. In the operating process was introduced the cracking process, a method taken from the American model applied at "Standard Oil". More precisely, the thermal cracking of fuel oil was introduced in Romania in 1925, for the first time, at the "Romanian – American" Refinery. At the same time, an impressive conclusion about the entire oil industry is that Romania exported petroleum products to the current important countries for the world oil industry, Iran and Egypt in 1937. I also noticed that the price for export of the petroleum products steadily increased between 1938 and 1945. An eloquent example emerges from the statistics which show that the price of exported light gasoline increased 30 times in the period between 1938 – 1945, due to the demand and quantity produced. Also, from the statistics, the upward evolution of the demand on the internal market can be noticed. The development of the Romanian oil industry was due to factors we called "determinants". We have identified four such factors: the growing demand for petroleum products; the global evolution of consumers, of the number of cars and airplanes; the need for more and better roads; the production of toluene from oil, from which dynamite is obtained. The aeronautical industry was booming and in this field the demand for petroleum products has been triple: for the construction of high-performance runways, high-quality oils and gasoline.

In the social field, immediately after the First World War, a first strike of oil workers was taking place, generated by the precarious economic situation of the workers. Regarding the positive aspects, new inventions continue to appear, representing major Romanian successes of world level. We also have to mention the fact that a Romanian discovered oil in Greece, where

the American specialists failed. The excavations were carried out by the Franco – Hellenique Syndicate, led by mine engineer M.D. Niculescu. Remarkable is Henri Coandă's contribution to the development of this oil industry, although he is less known in this field - being covered by his own huge success of inventing the jet aircraft. In 1926 the inventor made a device for detecting liquids in the soil which was used in oil exploration. Moreover, in the Persian Gulf Coandă built an underwater concrete tank, used to store oil reserves. The number of inventions continues to grow, a special case refers to PhD. Ion Basgan, who is remarked by the invention patented in U.S.A., "Rotary Well Drilling Apparatus," later taken over in Romania under the name of "Rotary Well Drilling Apparatus". The Americans have benefited from this method, having to pay a value of \$ 8,634,458,000 to the Romanian inventor, as evidenced by Gabriel Năstase's book *Ion Basgan, an inventor of genius*, published in 1997. The same amount is mentioned in Gheorghe Ivănuș's book. But Basgan didn't get a dime of the money he deserved. Looking for a solution to this situation, I took into account what had happened in the case of Romania, the fact that I had to pay \$ 36 million to the United States, a debt from 1921, staggered it until 1987, that meaning a period of 62 years, I made the proportion and applied the system they established for Romania and it turned out that they would pay their debt to Ion Basgan over 14,869,666 years. We did not include the 5% interest rate set by them in this calculation. It is certain that, on April 1, 1938, the remaining amount of the Romanian state, from the debt to the USA, had reached \$ 88,800,850, the respective amount being the third in size, after the debts in pounds sterling and gold francs. Taking into account the size of the debts and the countries to which we would give money, with overwhelming interest rates, Romania's involvement into the Second World War by Hitler's side acquires an additional argument.

There were also inconsistencies in an oil business, meaning we sold a certain amount of oil but the money received was less than it should. Analyzing the information about this business, we were able to find out what was the reason that led to this situation: the trades received money for the sale of oil and petroleum products taking as a benchmark the American gallon – 3.7835 liters, while when selling the quantities, the English gallon was taken into account – 4.5435 liters, which is a quarter less money collected. The industrial development in the field of oil has also had a direct beneficial effect on the life quality. In the social field, a project was started through which the people of Ploiesti were to be supplied with natural gas, starting with 1921. A similar project was carried out for the capital in 1942.

In addition, I have identified another delicate issue. At the beginning of 1938 at Oxford University, an encyclopedia of oil was published, in three volumes, entitled Petroleum Science. Correspondents from France and Central Europe also contributed to its realization, but no Romanian was invited to participate, in the context in which, in Romania, the engineer Gogu Constantinescu had invented a new science, "Sonicity", which could be used in many domains.

The evolution of the legislation in the oil industry has boosted the Romanian economy in this field. This is noticeable after the publication of the Mining Law, which came into force in November 1924, and helped to increase the number of mining points. I found out that, in total, it had reached 350. It is worth mentioning that in this law, the representatives of Romanian Oil Association voted against the nationalization of the subsoil and the inclusion in the draft Constitution that was then in force. The Mining Law was part of a wide range of economic measures, such as the laws of energy and water, elaborated by the I.I.C. Brătianu government, in the spirit of liberal politics "by ourselves". The first thing noticed about the mining law was that it anticipated exactly what the United States wanted to do, in spring of 1925, which was "conserving its own oil resources". In Romania, in a short time, the effect of this Mining Law was that the production of English investors doubled, while the one of the Americans in the "Romanian – American" Company decreased. The final conclusion regarding this law, after analyzing its implications, is that the Mines Law, with all subsequent interventions, has been very well done. An additional argument also results from the fact that the Colombian government wanting to adopt legislation in the field of natural resources asked the Romanian government, in 1929, "to appoint an expert in the field of oil legislation". The law will determine the destiny of the Romanian oil until 1937, when it will be modified, but also after this date, by the measures introduced by the new mining law.

An undesirable, serious event followed in the Romanian oil industry. I presented as it was recorded in the documents of the time, under the title *A monster fire* at the "Romanian – American" Company. However, according to the analysis of the events that followed, this fire, which broke out on the night of July 24 to 25, 1925, and which lasted over a month, was minor compared to the one that followed over 4 years, at probe 160 of the "Romanian – American" Company. It was also interesting that the fire was extinguished by two Americans by an unexpected process, using dynamite, on September 18, 1931. The event generated a real emulation among inventors and we discovered that in just one month, 16 inventions "of interest

to the oil industry" were patented. The fire has also become the subject of literature and words related to the oil industry are used in the urban – administrative field. It was not the only field, the presence of oil in art becomes evident in many other fields, such as in the urban - administrative field.

With the improvement of legislation, progress in the oil industry was intensifying. Thus, it was also noted the application in Romania of the program entitled in America “Coin your ideas”, which became the “Plan for rewarding good ideas” and was active until the nationalization of the “Romanian – American” Company, in 1948. I revealed a successful example of this program which appeared in 1939, when PhD engineer Gheorghe Claudiu Suci achieved a world premiere by introducing steam into the pipes of the thermal cracking furnace, which was a radical improvement of this technological process through which even today “crude oil processing plants cannot function without this innovation”. Analyzing this program, we revealed the case of an employee, Niță Gheorghe, an electrician from the Well Perforation Department, who benefited from a reward of 30,000 lei granted by the “Romanian – American” Company.

A very important theme for the Romanian and world oil industry followed, The economic crisis of 1933, which had obvious effects on the destiny of Romanian oil. Before starting the analysis, I presented a map unpublished in literature, “Map of Europe in Oil Industry, 1931”, which appeared in *Le petrole en Roumanie*, published by Mihai Pizany, director of the Petroleum Monitor, in 1933. The map clearly shows how big the oil industry was in Europe and facilitates the understanding of the economic crisis. The first signs of it appeared in 1929. The measures taken did not have the desired effect and the situation worsened. On May 30, 1930, the *Times* reported that there was "*a period of general depression.*" The causes were "*overproduction and the crisis of consumption.*" Analyzing the situation in Romania, was clear: the price of gasoline was 7.75 lei, and from this the manufacturer had 2.5 lei, the amount of 5.25 lei representing taxes. Another suggestive example is that of lampante gas. At the beginning of 1933, it cost 2.40 lei / kg at the refinery and, at the end of the year, it had reached 0.50 lei for export, which meant about 5 times less. In order to find other possible causes, we analyzed the political situation through the book *Governments and Governors from 1916 to 1938* to see if the changes in government had affected the economic crisis. The book shows that during the economic crisis, in 1933, Romania was not affected by political instability, with only two governments in power, one between November 14, 1933 and January 3, 1934, led by Ion G. Duca, and the second

government (January 14 - November 9, 1933), with Alexandru Vaida-Voevod, President of the Council of Ministers. In order to get an idea of the world situation, we analyzed the opinions of the best economists of the period, J.B. August Kessler and Sir Henry W.A. Deterding. Their conclusions for the world economy we found valid for the situation in Romania, too. In addition, I requested the opinion of a renowned contemporary economist, Florin Dănescu, the executive president of the Romanian Association of Banks, since 2011.

A very important factor in the development of the Romanian oil industry continues to be the influence of the legislation in this field. An example is the Mining Law of 1937, which has 120 amended articles (out of 276) and another 33 which are added to the Mining Law of 1924. The main ideas added to the previous law referred to “the need to secure the discoverer's privilege in prospecting; elimination of discrimination between Romanian and foreign capital companies; insufficient extent of the exploitation perimeters granted by the state; unjustified increase in royalties and taxes”. It was soon understood by those who had contact with her that this law was becoming "a tool for the future development of the industry".

At the "Romanian – American" Society, more and more emphasis was placed on the use of cracking in oil distillation processes. Thus, in 1937, savings of 20% of the amount of oil used were saved. The refinery's production increased from 7.02%, which was the general production of Romania in 1936, to 13.6% in 1938.

The General Manager of the refinery, R.B. Andrews died on January 18, 1937 at the age of 47. He had been running the company since 1935, when he replaced J.P. Hughes. Continuing the research on the subject about the “Romanian – American” Company, we met an American from Dallas who turned out to be R.B. Andrews’s nephew. He offered us some additional information about that period and a picture to complete the data existing in Romanian sources. For this refinery, as for the other refineries in Ploiești, the year 1938 represents the time they reached their maximum stage of development in the inter-war period.

The people whose destiny was a direct part of the destiny of the Romanian oil are those involved in the Romanian oil industry. Statistics show that in 1930 there were 28,899 active people and in 1938 the number dropped to 23,600. In refineries the situation was different, the number of employees increasing from 7,500 in 1938 to 7,900 in 1939. As with the case of senior technical staff, the number decreased from 210 in 1938 to 100 in 1939.

Two determining factors, the development of motoring and aviation, are intensifying. According to statistical data from 1938, Romania surpasses Hungary, Yugoslavia and Bulgaria in

the number of cars and buses in circulation. The situation of their number in Romania but also in the world, is important for the destiny of the Romanian oil because for the foreign trade there was a determination of the export if taxes were applied in the country. Due to the more accentuated industrialization process of the country, in the period 1919 – 1939, in Romania, the internal consumption of petroleum products increased. The state's budgetary needs were largely covered by oil wealth. Continuing the analysis according to the chronological criterion, we noticed that in 1938 a special information appears. Ignoring the increasingly aggressive attitude of Hitler's Germany, the Romanians and Czechoslovaks concluded an economic agreement after the Munich period, which aimed to split up Czechoslovakia. In conclusion, in those years, the Romanian oil industry, in particular, and the “Romanian – American” Company, in particular, had very important influences on the Romanian society. In the inter-war period there was no change regarding the borders of Greater Romania, but the events in the Romanian oil industry will have a direct influence on what will happen from 1940. During the Second World War, oil became more and more necessary for the two sides of the motorized troops, but also for the manufacture of explosives.

According to the historical period, between 1935 and 1940 laws and regulations appeared in Romania that promoted the development of the Romanian oil industry, in an extreme right-wing political context. It is noted that the one of the first measures taken by the government was the establishment of a new position, namely the establishment of the position of Romanization commissioners. According to the instructions received from the Ministry of National Economy, their task was "to prevent the alienation of shares and goods without thereby hindering the normal operations of production, trade or credit". Before this measure was implemented, there was a strong earthquake at night of November 9-10, 1940. Economic analysis showed that companies, in the days after the earthquake, on November 10, 11 and 12, had a total production that decreased by about 7%.

The way oil influenced the modification of Romania's borders took place in two stages, the first starting in 1940, then in 1941, and the second stage between 1944 and 1947.

The problems were caused by the way Adolf Hitler tried to take the possession of the Romanian oil. In order not to risk of the events of the First World War to happen again, when Romania self-destructed its oil industry, they used the intimidation or manipulation of those interested in benefiting from Romania's riches. To ensure Germany will benefit from fuel, it has also developed a program to produce diesel fuel from wood. This program was presented in

detail in the subchapter on synthetic fuel, a material made up from an article of the time. As we discovered in documents, Hitler's first war campaign was peaceful. It was also directly related to oil, through the manufacture of engines for fighter jets scheduled to enter under construction, which was forbidden to the Germans by the Treaty of Versailles. Hitler disguised this by showing interest in racing cars, the aircraft engines being tested in this way.

Theoretically, the splitting up of Greater Romania began on August 23, 1939, when the Ribbentrop – Molotov Pact was signed, by which "Germany oppose against Romania Moscow, Hungary and Bulgaria". Immediately after the starting of the war in September 1939, Germany, through its legation from Bucharest, issued two press releases in which they specified that they have taken measures to maintain the exports from Romania, they were willing to intensify it and they will be carried out on the Danube River. Analyzing A. Hitler's book, *Mein Kampf*, it is obvious how he contradicted himself his own theory, in order to reach the Romanian oil. The first country involved in the process of destroying Greater Romania was Soviet Russia, which, following the threats, received through *Ultimatum*, Basarabia and Northern Bucovina. The crushing of the borders of country continued in the summer of 1940, when Germany supported Hungarian and Bulgarian revisionism, two fascist states. Hungary received North-West of Transylvania. The map resulting from the *Vienna Dictate* shows that the main target was the Prahova Valley, the most important oil area in Romania. By another action, Bulgaria received the Cadrilater. France could not get involved in Romania's situation either, especially since, in 1940, it had major problems, their final effect was to abdicate before Germany. In the analysis of this situation we could remark the opinion expressed in a British magazine, namely that "France did not recover from the economic crisis until 1938".

An important event took place on May 27, 1940, when Romania concluded with Germany the "Qel Pact" on the basis of which Romania's oil production was made available to German troops for armaments. This did not matter at the time because the Germans continued their plan to block and annihilate Romania, they winning twice: they secured access to oil and ensured that Romania would participate in the anticipated military campaign against Russia.

In order to see clearly how it was possible to break the borders, from the perspective of the destiny of the Romanian oil, we placed all the economic data about oil of those involved in the subchapter about countries imported from Romania an appreciable amount of petroleum and

derived products. Interesting was the case of the Russians, who had a three times higher oil production! A suggestive event, ideologically ignored during the communist era, brings the U.R.S.S. in the foreground. In short, after taking over Basarabia and Northern Bucovina in the summer of 1940, in the spring of 1941, the Russians officially demanded, for a certain fee, Romania to export 30,000 tons of gasoline to serve "the supply of Bessarabia and the region Odessa". This was a more efficient and cheaper way of transporting petrol from Romania than from the Caucasus.

After all the territorial losses of the country, the Romanian oil companies remain optimistic, as it appears from an article published then: "Leaving aside the past, we have a duty to unite and force ourselves to live up to our directives". Who we were dealing with was clearly distinguished from the atrocities committed by the Hungarians in Northern Transylvania. We present for the first time a refugee card from Transylvania occupied by the Hungarians, a document not found in museums either. The analysis of the business with Hungary and Bulgaria shows that these countries imported a lot of oil and derived products from Romania, including the Russians, which produced three times more than us!

In the summer of 1941, the Romanians became militarily involved in the war against the U.R.S.S. and at the end of the year, the Romanian Ministry of Finance launched the *Reunification Loan*. In addition to analyzing the implications it has generated, we present a stamp launched on this occasion for fundraising. After the reincorporation of Basarabia and the continuation of the offensive to the east Romania became the most important state on the Black Sea. The argument is based on the analysis of oil transport: the Russians have a maritime traffic of 11.4 million annually, and Romania of 12.09 million, including Odessa, with 3.8 million tons.

In the case of the "Romanian – American" Company, during the war, its evolution is noticeable both from the technological point of view but also from the creation of better conditions for employees. In 1940, the company exported petroleum products to 9 European countries. In 1941 it processed 780,000 tons of oil and had a capital of 900 billion lei. The novelty appropriate to the period he was going through consisted of programs of employees to prevent sabotage and to get involved in passive defense measures. Thus, 19 underground shelters were built in four sectors of the refinery to house the personnel in case of bombings. Also, the "Distribution" Company, in which there were many shareholders from the "Romanian –

"American" Company, had reached in December 1941, 121 main and 8 secondary deposits. Studying the documents on the subject, we noticed that many deposits of oil and derived products have appeared located beyond the Nistru.

In order to adapt the situation in the Romanian oil industry to the reality of the war period, new changes were made in the legislation. Thus, on February 24, 1944, another Decree - Law came into force, which concerned the regime of export prices for petroleum products. According to this act for crude oil and for the products obtained from it, the prices at the refinery increased by 30%.

In case of the bombing of Romania by the Allies, in order to stop the production of petrol and diesel that were exported to Germany, three raids took place, which began after the U.S.A. declared war on June 5, 1942, in response to the declaration of war received from Romania (on December 12, 1941). From the data of the Office of Statistic, we noticed that the main target was the city of Ploiești because, in the area of this city there were several refineries, including "Romanian – American" Company.

In the annexes we have included in full a compensation form for civilians, issued on July 13, 1944, in Ploiești. On this subject we also presented an interview with one of the American aviators participating in the raids, the flight engineer William Fili, who offered us a film made during the bombing of the “Romanian – American” Refinery, a film currently existing in the Pentagon archive and which has never run in Romania. We presented the defense measures through the images of an anti-bombing shelter, as it is currently shown, a subject also supported by the opinion of the retired army general, the octogenarian Constantin Drăghici. Relevant to this subchapter are also the images found in the archives of the Ploiești Petroleum Museum, with which we completed the data from Alesandru Duțu's book, *1942 - 1944, Anglo – American Bombings on Romania*. A conclusive example is an image comparison of an industrial objective inside the “Romanian – American” Refinery before and after the bombing.

The analysis of the consumption of the tanks used by the belligerents was suggestive, in order to show Hitler's ferocity in benefiting from Romanian oil, especially diesel. Thus, a Tiger tank has consumed 782 liters / 100 km while the Russian model T-34 has consumed 180 liters / 100 kilometers.

Between July and August 1945, the most intensive activity was that of analyses and conclusions. The first conclusion was that, by capitulating Japan, there was “The end of the imperialist war, of enslavement of the peoples due to the sufficiency of some dictatorial powers that considered themselves of superior essence, if not divine”.

After the end of the war in the East, on August 23, 1944, other radical changes followed, both on the borders and on the political system, which also changed the destiny of Romanian oil. We also offered one more: between January 1939 and July 1944, Romania exported 11,632,000 tons of oil to Germany. According to the data: the distance on the Bucharest – Berlin railway = 1297 km, the length of a wagon = 14.5 meters, the capacity of one, 60 m³, which means 60 t, it results that this quantity was transported with 193,867 wagons. Their total length is 2,811,066 meters, meaning 2,811 km. Dividing the distance between Bucharest and Berlin, it turns out that it was covered 2,167 times! If we take into account the distance Ploiești - Berlin, because most trains left from there, it results in 2,272.

After August 23, 1944, the “Romanian – American” Company, like all Romanian refineries, resumed its activity starting with the restoration of the equipment – which finished in December 1944, and continuing with the production activity. The stabilization of the political situation has allowed Romania to resume its export of oil and petroleum products constantly. This had begun in the period before the end of the world war in Europe, when between Royal Romania and the U.S.S.R. a cooperation agreement was concluded and signed on May 8, 1945, in Moscow which was "the first economic and trade agreement concluded after the armistice with the great powers". Before this, on September 12, 1944, the Armistice Convention was signed in Moscow by Lucrețiu Pătrășcanu, General Dumitru Dămăceanu, Barbu Știrbei and G. Pop, and Marshal Rodion Malinovsky signed on behalf of the Russians. The act was drafted in 20 points and has 6 annexes. The amount we were to pay to the Russians as war compensation over the next six years was \$ 300,000,000 and it was to be paid for in petroleum products, grain, machinery, naval and river vessels. An interesting piece of information from the first year of the occupation is that the demands of the Russians far exceeded reality. The oil production, estimated at 6 million t/year, was impossible to achieve from the known reserves, because the Romanians lacked oil equipment that had been taken by the Russians. An example was the fact that the Red Army had sent to Russia the entire Malaxa enterprise, where the necessary

equipment was produced in the Romanian oil industry. The convention also stated that the eastern border would be the one established on June 28, 1940, and specified the liberation of all those arrested on the grounds that they were in favor of the United Nations. Other documents were also signed, such as the "Mandate Agreement between the Delivery Administration and the Petroleum Delivery Office (O.L.P.) to the U.S.S.R.", by which Romania will pay for the war compensation.

Cooperation with the Russians proved difficult from the beginning. The simple Romanians find a minimal solution, a kind of outlawry: they stole from what the Russians had stolen from us but their actions not only represented thieves, but also reflect a certain degree of patriotism. Overcoming incidents, economic cooperation between the two countries have continued and an agreement was reached for the delivery of petroleum products in execution of the trade agreement, concluded on 8 May 1945. On this occasion, on July 9, Romania sold 268,500 tons of various oil products to the Soviets. It is interesting to analyze the price set for the purchase of these petroleum products! Paraffin was sold for 23,109 lei/t, while the official price was 490,000 lei/t. The Romanian government was looking for solutions for the export, not only to the east, but also worldwide. A first action was the signing of a trade agreement with France on July 3, 1946.

The Paris Peace Conference began on July 18, 1946, at the Luxembourg Palace where the borders and the compensations that Romania had to pay as war damages were established and ratified. At the same time, a treaty which consisted of 33 articles, plus 6 annexes was signed. Officially, Romania was represented by Gheorghe Tătărescu, the Minister of Foreign Affairs. Although he did not participate as an official on behalf of Romania, Grigore Gafencu played an important role for the Romanian cause. The Official Gazette no. 186 of August 17, 1945, published the ratification of the convention between the U.S.S.R. and Romania. The most important point is the creation of a Soviet – Romanian company, "Sovrompetrol", which is to operate in the oil field. From August 21, 1946, the company was authorized to explore, exploit, transform and market oil and its derivatives. The Russians have taken over the shares and assets of oil companies and banks. A total of 11 oil companies were taken over by Russians who did not touch the "Romanian – American" Company at that time. Comparing this historical information with the peace of 1917, during the German occupation of Romania, as we have

previously proposed, it is clear that the Russians were the ones who "benefited" most from the military result.

Due to the fact that between 1939 and 1945 there was a strong devaluation of the Romanian currency – leul, the Monetary Reform took place. The cost of living index in Romania, which had been 100 in 1933, reached 2,172 in March 1945, a degradation of 217 times. In June 1947, a program for the country's economic recovery was published. "Industrial Offices" were set up to improve the situation in stages, in periods of 5 years each. Through this organization, the first five-year plan was appeared. An interesting reality which I revealed is that, in 1947, the capitalist concessions of oil lands were still operating, the "Romanian – American" Company taking the possession of three hectares in Șoimari, Prahova, from three owners. The last information about this company mentioned that it had received a permit to explore the structure of Aricești, Prahova, in 1947, together with the companies "Steaua Română", "Unirea" and "Sospiro".

Starting with June 11, 1947, the Romanian industry was nationalized, and the oil industry was "nationalized" with priority, because from here the Russians could benefit the most. On December 30, 1947, the internal communist forces, "advised by the Soviet power", demanded the abdication of King Mihai. An important effect was that the kingdom of Romania was proclaimed a People's Republic and then the construction of a socialist society was accelerated, following the Stalinist model. On June 11, 1948, the process of nationalization of the Romanian industry took place with priority, first establishing that in the entire industry, in the field of production, the means of extraction should be standardized and the methods with favorable results should be generalized. The decision to stop 6 refineries was taken, concluding that their activity should take place in larger refineries which have had a more advanced modernization process.

In conclusion, we can state that the destiny of the Romanian oil influenced or led, explicitly, the way in which the destiny of Romania evolved, through the events it determined in 1920, 1940 and 1947.

In the future, the subject of the evolution of the "Romanian – American" Refinery can be studied after 1948, when the integration in the socialist economy began, and the influence on Romania and on the destiny of the Romanian oil can be seen through the analysis of the events

started on December 18, 1989, when the former President Nicolae Ceausescu went to Iran to buy oil.

Regardless of the Romanian political system in which our oil industry has been active, the opinion of the President of the Council of Ministers, Nicolae Iorga, from 1931, remains valid: "Oil is an important national income".